

Grey Scale #13

DANES
PICTA
.COM

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

707

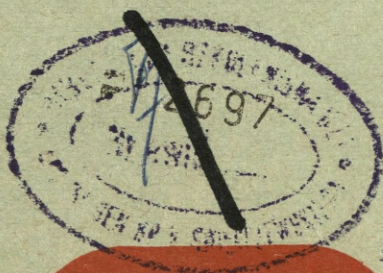
BIULETYN KOMITETU PARTYJNEGO AKADEMII SZTABU GENERALNEGO WP

DO UŻYTKU
SŁUŻBOWEGO

POUFNE

Egz. nr1

IM. GENERAŁA BRONI KAROLA ŚWIERCZEWSKIEGO

2 (53)

BIBLIOTEKI SZKOLENIOW
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Świerczewskiego

pf39055
39055

WARSZAWA ■ CZERWIEC ■ 1977

707

DO UŻYTKU
SŁUŻBOWEGO

POUFNE

Egz. nr1

BIULETYN KOMITETU PARTYJNEGO AKADEMII SZTABU GENERALNEGO WP

IM. GENERAŁA BRONI KAROLA ŚWIERCZEWSKIEGO

pf39055

BIBLIOTEKA SZKOLENIA
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Świerczewskiego

2 (53)

~~pf39055~~

WARSZAWA

■ CZERWIEC ■

1977

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP
im. gen. broni K. Świerczewskiego

DO UŻYTKU
SŁUŻBOWEGO

~~POUFNE~~

Egz.nr 1

Amell. pt 12657

BIULETYN

KOMITETU PZPR

Akademii Sztabu Generalnego WP
im. gen. broni K. Świerczewskiego

Nr 2/53/

ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZKOLENIOW
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Świerczewskiego

439055

WARSZAWA

Czerwiec

1977 rok

SPIS TREŚCI

1. Praca i rozwój akademickiej organizacji partyjnej, skuteczność politycznego i wychowawczego działania ogniw partii na kolektywy pracownicze w różnych grupach.	3
2. Sprawozdanie z działalności KWZ za II półrocze 1976 r.	17
3. Analiza procesu nauczania w ASG WP w I półroczu 1976/77 oraz zadania na II półrocze.	32
4. Wystąpienie Zastępcy Komendanta ASG WP ds. politycznych na naradzie przodowników w dniu 12.05.1977 r. .	48
5. Ocena czynu partyjnego wykonanego w dniu 15.05. 1977r.	56

PRACA I ROZWÓJ AKADEMICKIEJ ORGANIZACJI PARTYJNEJ, SKUTECZNOŚĆ
POLITYCZNEGO I WYCHOWAWCZEGO DZIAŁANIA OGNIW PARTII NA KOLEK-
TYWY PRACOWNICZE W RÓŻNYCH GRUPACH

Urzeczywistnienie wszystkich zadań wytyczonych przez VII Zjazd PZPR, a zwłaszcza zadań wynikających z nakreślonej przez ten Zjazd wizji rozwiniętego społeczeństwa socjalistycznego w Polsce, a zarazem tempo i poziom realizacji tych zadań - wymaga spełnienia szeregu warunków w sferze ekonomicznej, społecznej i ideowo-politycznej.

Głównym wszakże warunkiem wykonania tego historycznego, na miarę pokolenia zadania stanowiącego zarówno pod względem skali wysiłku, jak też i głębi przeobrażeń, najbardziej ambitny, a także niezmiernie złożony program partii i narodu na obecnym etapie rozwoju naszego kraju i społeczeństwa jest dalsze umacnianie i doskonalenie kierowniczej roli PZPR we wszystkich sferach i dziedzinach życia narodu. Historyczne zadania budowy rozwiniętego społeczeństwa socjalistycznego, systematyczne podnoszenie jakości pracy i jakości życia narodu wymagają partii silnej, sprawnej i operatywnej w działaniu.

VII Zjazd PZPR podsumowując dorobek i doświadczenie działania partii w minionym okresie, nakreślił jednocześnie kierunki doskonalenia kierowniczej roli partii na etapie budowy rozwiniętego społeczeństwa socjalistycznego.

W uchwale Zjazdu podkreśla się, "że działalność naszej partii powinna stanowić wzór wysokiej jakości pracy w dziele budowy rozwiniętego społeczeństwa socjalistycznego. Partia podejmuje nowe zadania, świadoma swej misji i odpowiedzialności, gotowa jeszcze lepiej i jeszcze pełniej wykonywać swą kierowniczą rolę".

Z powyższego wynika zatem, że wzrost kierowniczej roli PZPR w okresie budowy rozwiniętego społeczeństwa socjalistycznego w naszym kraju uwarunkowany jest szeregiem doniosłych czynników i okoliczności.

Na czoło tych czynników i okoliczności wysuwają się w pierwszej kolejności: skala, rozmach i złożoność realizowanych przez nią zadań społeczno-ekonomicznych. Jednym z niezwykle

ważnych czynników jest systematyczny wzrost aktywności społecznej i produkcyjnej mas pracujących, stale pogłębiający się rozwój demokracji socjalistycznej, wydatne podniesienie roli i znaczenia organizacji społecznych i samorządowych.

Kolejnym czynnikiem jest wzrost znaczenia teorii marksistowsko-leninowskiej, stała potrzeba jej twórczego rozwoju oraz doskonalenie metod zwalczania ideologii burżuazyjnej przenikającej do świadomości ludzi, a także stanowiącej pozostałości w tej świadomości reliktyw poprzedniej formacji społeczno-ekonomicznych, zwłaszcza w sferze etyki życia, nawyków, obyczajów itp.

Istotną okolicznością rzutującą na wzrost kierowniczej roli PZPR jest również zwiększenie międzynarodowego znaczenia budownictwa socjalistycznego w Polsce, powiązanie naszej partii z międzynarodowym ruchem robotniczym i komunistycznym, podstawę których stanowi zasada internacjonalizmu proletariackiego.

Ponadto ważną okolicznością, zwłaszcza dla akceptacji przez społeczeństwo kierowniczej roli partii, jest sposób pojmowania przez nią samej swej pozycji w tym społeczeństwie. Partia nasza w sposób jasny i jednoznaczny określa swoje miejsce w społeczeństwie.

"Kierowniczą rolę partii pojmowaliśmy i pojmujemy jako służbę narodowi, jego rozwojowi i pomyślności - mówił na XVI Plenum KC PZPR tow. Edward Gierek - prawidłowo odczytać dążenia i aspiracje ludzi pracy, wytyczać taki program, który przybliży socjalistyczną perspektywę, skupić wokół niego masy i zapewnić realizację - oto istota naszej powinności wobec klasy robotniczej i narodu. Według realizacji tej powinności, naród ocenia partię i z tego punktu widzenia powinniśmy rozpatrywać wszystkie jej sprawy".

Autorytet partii - niezbędny warunek jej zdolności oddziaływania na społeczeństwo i przewodzenia masom - jest sumą zaufania i poparcia udzielanego organom kierowniczym oraz autorytetu członków partii we wszystkich środowiskach, w których działają, stale oceniani przez współpracowników, stale konfrontowani z ich wyobrażeniem o partii. "Każdy członek partii - pisał Lenin - odpowiada za partię i partia odpowiada na każdego członka".

Ideowość, wrażliwość społeczna, rzetelna wiedza, uczciwość, ofiarność w pracy dla kraju i społeczeństwa, internacjonalistyczne więzi ze wszystkimi walczącymi o nowy, lepszy świat - oto cechy, które powinien reprezentować każdy polski komunista - stwierdza uchwała XVI Plenum KC PZPR.

Im lepiej członek partii wyraża swą postawę głoszone przez partię ideały i zasady postępowania, im lepiej i konsekwentniej daje temu wyraz w swym środowisku - tym silniejszy jest wpływ partii na bezpartyjnych, na całe społeczeństwo.

Ważną cechą członka partii jest ofensywność, aktywne i samodzielne upowszechnianie stanowiska partii w swoim środowisku i wspólne z tym środowiskiem poszukiwanie najlepszych dróg realizacji decyzji partyjnych.

Bardzo ważnym składnikiem postawy członka partii i warunkiem skutecznego oddziaływania na bezpartyjnych jest rzetelne wykonywanie pracy zawodowej, przestrzeganie i kształtowanie dyscypliny, dbałość o dobro publiczne, pieczołowity stosunek do własności społecznej. Aktywna postawa członka partii - to nie tylko aprobata jej programu, lecz przede wszystkim własny wkład w jego realizację.

"Każdy działacz i każdy członek naszej partii - stwierdził tow. E. Gierek na XVI Plenum KC PZPR - zawsze mieć musi świadomość żywej aktualności i stałej potrzeby pogłębiania leninowskich cech pracy i postawy partyjnej, bliskiej więzi z klasą robotniczą, z całym społeczeństwem, wysokich wymagań wobec siebie i innych, pryncypialności i prawości. Nie wolno nam nigdy poddawać się samozadowoleniu i poprzestawać na osiągniętym".

Głównym instrumentem działania i realizacji polityki partii, szkołą aktywności, demokracji i zdyscyplinowania, szczególnie ważną płaszczyzną dwustronnej więzi partii ze społeczeństwem są podstawowe organizacje partyjne. W nich kształtują się postawy i opinie członków partii, konkretyzują się zadania wynikające z polityki partii, organizuje się i kontroluje ich zadaniami.

Zgodnie z leninowską zasadą, każdy członek i kandydat partii obowiązany jest należeć do określonej organizacji podstawowej. Przynależność ta jest nader ważnym obowiązkiem, nie-

zależnie od funkcji pełnionych w partii i stanowisk zajmowanych w aparacie państwowym. Poparta być musi aktywnym uczestnictwem w pracach tej organizacji. Jest to podstawowy wymóg partii nowego typu, której osiągnięcia powstają i wzbogacają się w rezultacie codziennej aktywności i pracy wszystkich jej członków zorganizowanych w podstawowych organizacjach partyjnych i działających poprzez nie.

Tylko bowiem wówczas, kiedy główny nurt życia partii przepływa przez każdą POP, kiedy organizacje podstawowe radzą i tworzą ten nurt, można mówić, że właściwie wypełniają one wyznaczoną im statutowo rolę.

Takie usytuowanie i rolę POP w strukturze partii jako jej zasadniczego ognia organizacyjnego - określa punkt 48 Statutu PZPR, co oznacza, iż poprzez podstawowe organizacje partyjne realizuje ona swą linię generalną, wciela w życie swój program, organizuje do działania i wychowuje w duchu marksizmu-leninizmu swych członków, wpływa na aktywizowanie środowisk, w jakich pracuje.

W Uchwale VII Zjazdu PZPR czytamy: "Należy ulepszyć pracę grup partyjnych, które powinny stanowić płaszczyznę pobudzania aktywności zawodowej i społeczno-politycznej oraz kształtowania właściwej postawy moralnej członków partii, umacniania ich więzi i oddziaływania na bezpartyjnych".

Z uwagi na złożoność pracy podstawowych organizacji partyjnych w naszej uczelni podniesienie jakości i efektywności działania grup partyjnych ma szczególne znaczenie. Mówiliśmy o tym niejednokrotnie i mamy tutaj do zanotowania znaczne osiągnięcia. Chodzi jednak o jeszcze pełniejsze zrozumienie, że codzienne kontakty członków partii, należących do grupy partyjnej, pozwalają bez dodatkowych zebrań i odrywania od pracy wymieniać poglądy i opinie, ustalać wspólne stanowisko, podejmować działania zbiorowe lub indywidualne, sprzyjające realizacji polityki partii i umacniające jej autorytet.

Należycie działające grupy stwarzają warunki do rozwoju aktywności każdego członka i kandydata partii, stanowią ważną szkołę politycznego i społecznego działania. Podejmują one i rozwiązują we własnym zakresie lub wspólnie z podstawową organizacją partyjną wszystkie istotne problemy występujące na terenie ich działania.

Najważniejszym zadaniem podstawowych organizacji partyjnych sformułowanym w uchwale VI i VII Zjazdu Partii jest praca wychowawcza, z członkami partii, kształtowanie ich ideowych, społecznie zaangażowanych postaw.

Doskonalenie jakości i efektywności pracy ideowo-wychowawczej wynika z zadań budowy rozwiniętego społeczeństwa socjalistycznego oraz z faktu zaostreżania się w obecnych warunkach konfrontacji ideologicznej socjalizmu i kapitalizmu, a także nasilanie się dywersji ośrodków propagandy imperialistycznej. Agresywne ośrodki imperializmu podejmują coraz to nowe dywersyjne działania propagandowe.

W tej sytuacji wzrasta rola czynnika motywacyjnego - pobudzającego ludzi do wzorowego wykonywania zadań.

Mówiliśmy o tych sprawach bardzo szczegółowo na zorganizowanej w styczniu 1976 r. przez organ partyjno-polityczny uczelni na naradzie na temat zadań dowódców, aparatu politycznego i organizacji partyjnych w doskonaleniu jakości i efektywności pracy ideowo-wychowawczej w świetle uchwał VII Zjazdu PZPR, w wygłoszonym na naradzie referacie szef organu partyjno-politycznego w sposób analityczny i kompleksowy przedstawił główne kierunki, formy i treści naszego partyjnego działania gwarantujące wysokie jakościowo efekty w kształtowaniu ideowych i społecznie zaangażowanych postaw, dyskontowanych wynikami w poczynaniach dydaktycznych, naukowo-badawczych i innych dziedzinach życia uczelni. Twórcza dyskusja, wymiana doświadczeń i zgłoszone liczne wnioski pozwoliły skonkretyzować plan działania w tym zakresie.

We wszystkich profilach szkolenia, we wszystkich formach działalności ideowo-wychowawczej dążyliśmy do upowszechniania i propagowania socjalistycznych ideałów, prowadząc jednocześnie skuteczną, opartą na głębokiej naukowej analizie walkę z ideologią burżuazyjną. Różnymi formami szkolenia ideowo-politycznego i partyjnego objęty został cały stan osobowy akademii. Rozszerzyły swą działalność ideowo-wychowawczą podstawowe organizacje partyjne i grupy partyjne. Dyskusje na zajęciach seminaryjnych i zebraniach partyjnych stały się bardziej żywe, analityczne i konkretne, dowodziły znajomości i zrozumienia omawianych problemów.

Ta generalnie pozytywna ocena nie może jednak przesłonić faktu występujących braków i niedomagań. Notujemy nie zawsze zadowalającą frekwencję na szkoleniu partyjnym /szczególnie na Studium Wiedzy o Partii/. Niektóre wystąpienia na zajęciach seminaryjnych ograniczają się do odczytania fragmentu tekstu z gazety czy broszury. Komitety POP i służbowi przełożeni w niedostatecznym jeszcze stopniu czują się odpowiedzialni za podnoszenie kwalifikacji politycznych podległych sobie towarzyszy.

Stąd pilna potrzeba przeanalizowania tego zagadnienia i podjęcia kroków do poprawy istniejącego stanu.

Upowszechniając wiedzę marksistowsko-leninowską wśród żołnierzy, a zwłaszcza wśród kadry zawodowej we wszystkich ogniwach szkolenia wojskowego, partyjnego i politycznego kierowaliśmy się i kierujemy świadomością, "że wiedza ta nie tylko ułatwia prawidłowe rozumienie spraw związanych z budownictwem rozwiniętego społeczeństwa socjalistycznego, lecz pozwala również krytycznie i głęboko widzieć własną działalność, określać swoje miejsce w realizacji zadań ogólnonarodowych, śmiało podejmować merytoryczną, klasowo-pryncypialną, dojrzałą walkę z błędnymi czy też wręcz wrogimi poglądami".

Przekonaliśmy się, że wysoka ideowość i wynikająca z niej świadoma patriotyczna aktywność członków partii i organizacji młodzieżowej jest uniwersalnym kluczem do banku rezerw, zwłaszcza wtedy, gdy tworzą one klimat twórczego niezadowolenia z osiągnięć, inspirują do poszukiwania nowych, lepszych rozwiązań, nie pozwalają tolerować u siebie i innych byle jakości, a tym bardziej zła i brakoróbstwa, przez wewnętrzny nakaz zmuszają do rzetelnej służby i pracy.

W wyniku całokształtu działalności ideowo-politycznej stan osobowy uczelni, a szczególnie członkowie i kandydaci partii - wykazał zaangażowane postawy w realizacji linii politycznej partii i rządu, a codzienną pracę wyrażał pełne poparcie dla wszystkich przedsięwzięć zmierzających do wcielenia w życie uchwał VII Zjazdu i kolejnych plenarnych posiedzeń KC PZPR.

Ideowość, sumienność, rzetelność i zaangażowanie w wykonywaniu obowiązków, inicjatywy i inspiracje w rozwiązywaniu

problemów i zadań partyjnych oraz służbowych, dążność do podnoszenia kwalifikacji politycznych i zawodowych, wysoki stopień integracji koleżeńskiej i służbowej - to ewidentne wyznaczniki postaw "zachowań i postępowania zasadniczej większości stanu osobowego akademii".

Dowodzą o tym również wyniki ruchu przodownictwa i współzawodnictwa, który ogarnął wszystkie grupy osobowe akademii i stał się nieodłącznym atrybutem codziennej praktyki działania ideowo-politycznego i dydaktyczno-wychowawczego.

W centrum uwagi naszego Komitetu i całej akademickiej organizacji partyjnej stały zawsze zagadnienia przodownictwa i współzawodnictwa. Kierunki pracy w tym zakresie zostały sprecyzowane w planach partyjnego działania, a okresowa ocena ich realizacji pozwoliła wprowadzać wymagane korekty. Zadania komitetów POP i organizacji partyjnych w zakresie rozwoju ruchu przodownictwa i współzawodnictwa były tematem szkolenia władz partyjnych. Podnoszono je także w czasie indywidualnych rozmów partyjnych.

Główny nacisk został położony na jakość tego ruchu. We wszystkich poczynaniach stwierdzaliśmy jednoznacznie, że istotą i głównym kierunkiem naszego działania jest stawka na wysoką jakość. Wymóg ten został w pełni podtrzymany przy podsumowywaniu ruchu przodownictwa i współzawodnictwa w roku 1975/76 przez Komendę Uczelni. Tytuły wzorowych i miana przodujących przyznane zostały tylko tym osobom i zespołom, które uzyskały wysokie jakościowo wyniki we wszystkich sferach służbowego, partyjnego i społecznego działania.

Mamy również pozytywne tendencje na odcinku umacniania dyscypliny i kształtowania socjalistycznych stosunków międzyludzkich. Zasadnicza większość członków i kandydatów partii wykazuje pełne zrozumienie prawdy, że "bez wysokiej dyscypliny nie ma wysokiej jakości" - i w codziennym postępowaniu daje temu dowód. Są jednak jednostki, których postępowanie musi budzić ostry sprzeciw. W 1976 roku za różne wykroczenia dyscyplinarne ukarano 46 członków partii:

- 37 słuchaczy - co stanowi 6,3% członków partii;
- 9 oficerów kadry - co stanowi 1,2% członków partii.

Najwięcej wykroczeń notowano na odcinku przestrzegania tajemnicy wojskowej. Kilkunastu słuchaczy III kursu ogólnowojskowego i III kursu tyłowego w drastyczny sposób naruszyło obowiązujące przepisy o postępowaniu z dokumentami niejawnymi.

Bardzo dużo do życzenia pozostawia dyscyplina żołnierzy zasadniczej służby wojskowej, w tym członków ZSMP, a nawet "Wzorowych Żołnierzy".

Wszystkie wykroczenia dyscyplinarne były przedmiotem głębokiej analizy i oceny naszej egzekutywy i komitetów POP. Z ukaranymi przeprowadzono rozmowy indywidualne. Grupy partyjne omawiały te problemy na swoich zebraniach, wnikliwie oceniały postawę każdego ukaranego i podejmowały kroki zaradcze w celu poprawienia dyscypliny. W 9 przypadkach wymierzone zostały kary partyjne.

Komitet partyjny uczelni dwukrotnie - w minionym roku - analizował stan pracy partyjnej nad umacnianiem dyscypliny, a wyniki z tej analizy wnioski zostały omówione z komitetami POP i grupowymi partyjnymi. Chodzi jednak o to, by wszystkie te wnioski ściśle realizować, by naszym partyjnym wsparciem zapewnić jeszcze pełniej realizację zadań wynikających z przemówienia Ministra Obrony Narodowej na VII Zjeździe PZPR: "Świadoma dyscyplina, wymagalność i konsekwencja jest kluczem do rozwiązywania większości naszych problemów. W ludowych siłach zbrojnych dyscyplina jest przy tym również kategorią etyczno-moralną. Socjalistycznie rozumianej etyce zawodu żołnierskiego nadajemy obecnie szczególną rangę, stawiamy coraz wyższe wymagania".

Bieżący rok kalendarzowy rozpoczęty został w zakresie dyscypliny bardzo niepomyślnie. Ilość różnych wykroczeń - w tym szczególnie pod wpływem alkoholu - jest niepokojąco duża.

Stąd potrzeba pilnego i skutecznego przeciwdziałania przejawom naruszania dyscypliny wszelkimi możliwymi środkami przez wszystkich służbowych przełożonych i wszystkie organizacje partyjne.

W działalności ideowo-politycznej, w kształtowaniu ideowych postaw członków i kandydatów partii i całego stanu osobowego uczelni mamy niezaprzeczalne osiągnięcia udokumentowane wynikami szkolenia, działalnością dydaktyczno-wychowawczą,

naukowo-badawczą, postawę żołnierską i obywatelską.

Osiągnięty stan pracy ideowo-politycznej i wychowawczej nie może jeszcze zadowalać. Rozwój sytuacji, potrzeba realizacji zadań nakreślonych przez V Plenum KC PZPR stawiają nowe, bardziej złożone zadania przed aktywnym partyjnym, przed wszystkimi organizacjami partyjnymi. Również do naszej pracy odnoszą się więc słowa I Sekretarza KC PZPR tow. Edwarda Gierka, który na V Plenum mówił: "Kierując się uzasadnioną i zrozumiałą dbałością o umacnianie wiary we własne siły, nasza propaganda skupiła uwagę na niewątpliwych realnych, niepodważalnych osiągnięciach i sukcesach naszego narodu. Było to i jest słuszne. Sukcesy i osiągnięcia należy propagować, aby upowszechniać wartościowe doświadczenia i dawać satysfakcję ludziom dobrej roboty. Równocześnie musimy głębiej oświeślać złożone problemy, ostrzej ukazywać niedostatki, mobilizować siły moralne do ich przezwyciężenia. Trzeba też stale rozszerzać zakres informacji, zapewniać jej wszechstronność. Są to nieodzowne warunki wytwarzania w społeczeństwie gospodarskiego poczucia odpowiedzialności za wspólną sprawę rozwoju Polski".

Również w naszej działalności ideowo-propagandowej nie możemy pozwolić na jednostronną nieraz fascynację sukcesami, przy jednoczesnym niedostrzeganiu problemów towarzyszących budownictwu socjalistycznemu lub uciekaniu od nich. Zmniejsza to jej skuteczność i ofensywną śmiałość w atakowaniu spotykanych, zwłaszcza na styku z ludnością cywilną, przejawów nerwowości i ulegania niewłaściwym emocjom. Tego obszaru, jak uczy doświadczenie - nigdy nie wolno pozostawiać na pastwę plotki lub nawet wręcz wrogiej działalności, która stale zerowała i nadal zeruje na naszych chwilowych trudnościach.

W pracy ideowo-politycznej powinniśmy podejmować złożone problemy procesów rozwoju, widzieć trudności i ukazywać je na tle osiągnięć budownictwa socjalistycznego.

Świadomość, że mamy w naszym akademickim kolektywie głęboko ideowych członków i kandydatów partii i bezpartyjnych pracowników nie może prowadzić do samouspokojenia, kurczowego trzymania się utartych metod, często wręcz formalizmu w pracy ideowo-wychowawczej. To co było dobre wczoraj, dziś już nie

wystarcza. Nowe, trudniejsze zadania wymagają również korygowania systemu i metod podejścia do ludzi - kształtowania ich poglądów i postaw.

Podstawą pracy ideowo-wychowawczej, zwłaszcza pracy partyjnej, powinna być przede wszystkim praca indywidualna z ludźmi - szczerłość, rzetelność, mówienie prawdy nawet wtedy, gdy jest ona przykra. Doświadczenie bowiem wykazuje, że taka właśnie praca zindywidualizowana, dostosowana do poziomu dojrzałości ludzi i ich miejsca w systemie strukturalnym akademii - jest wychowawczo najbardziej skuteczna. Trzeba skutecznie pokonywać nawyki zawężania działalności ideowo-wychowawczej do mównicy, sążnistego referatu i licznego audytorium. A przecież w wielu przypadkach jedna szczerą, życzliwą, partyjną rozmowę daje lepsze efekty wychowawcze, niż ogólnikowe referaty. Tyle tylko, że prowadzenie takich rozmów wymaga znacznie więcej czasu niż hurtowe załatwienie sprawy na jednym zebraniu czy szkoleniu. Nie znaczy to wcale, że z tych ostatnich należy rezygnować. Trzeba je prowadzić na wysokim poziomie merytorycznym, nie traktować jednak jako jedyne i najlepszego sposobu dojścia do ludzi.

Wzrost kierowniczej partii w życiu narodu nie jest procesem żywiołowym, ale wynikiem rozwoju i doskonalenia jej działalności politycznej, teoretycznej, ideowo-wychowawczej i organizatorskiej.

Umacnianiu i zwielokrotnieniu kierowniczej roli PZPR służyły w przeszłości i służyć będą w coraz większym stopniu zarówno jakościowy rozwój i rozbudowa jej szeregów, jak też i głębokie przemiany dokonujące się w jej życiu wewnętrznym.

Nadanie właściwej rangi i znaczenia w toku praktycznej działalności partii obu tym czynnikom sprzyja przede wszystkim wzrostowi autorytetu partii w społeczeństwie, a zarazem współdecyduje o jej gotowości i zdolności do podejmowania i realizowania coraz trudniejszych zadań.

O jakości pracy partii decyduje w pierwszym rzędzie stan jakościowy jej szeregów. Troska o jakość partii dominowała w całokształcie działań podejmowanych między VI a VII Zjazdem.

Szczególne znaczenie w tej dziedzinie odegrało XVI Plenum KC PZPR, które uogólniając dotychczasowe doświadczenia i metody działania partyjnego, wytyczyło długofalowe zadania w zakresie doskonalenia kierowniczych i programujących funkcji partii.

Działalność na rzecz rozwoju i umacniania szeregów partyjnych naszej akademickiej organizacji zawsze była w centrum uwagi Komitetu Partyjnego Uczelni. Dawaliśmy temu wyraz na swoich posiedzeniach, odprawach z sekretarzami POP, szkoleniach komitetów POP i grupowych partyjnych, naradach partyjnych, w czasie rozmów indywidualnych z sekretarzami POP i kierowniczą kadrą akademii, podczas rozmów z zarządami organizacji społecznych.

Problemy z tym związane były przedmiotem pracy podstawowych organizacji partyjnych, które praktycznie rozpatrywały i realizowały wynikające tu zadania. Na posiedzeniach komitetów POP i zebraniach, dużo miejsca przeznaczano na sprawy kształtowania ideowo-moralnych postaw, partyjnego zaangażowania w realizację przez członków i kandydatów POP na wysokim poziomie jakościowym wszystkich służbowych i społecznych obowiązków. Z towarzyszami, którzy nie w pełni realizowali swoje statutowe zadania, prowadzone były rozmowy partyjne, a w uzasadnionych przypadkach wyciągano wnioski organizacyjne. Należy stwierdzić, że komitety POP działały w tym zakresie coraz bardziej operatywnie.

Na koniec grudnia 1976 r. akademicka organizacja partyjna liczyła 1128 członków i kandydatów skupionych w 23 podstawowych organizacjach partyjnych.

Upartyjnienie w poszczególnych grupach osobowych przedstawia się następująco:

- oficerowie /kadra i słuchacze/	98,1%
- kadra	97,0%
- słuchacze	99,2%
- chorążowie	74,0%
- podoficerowie zawodowi	49,0%
- żołnierze zasad. służby wojskowej	7,8%
- pracownicy cywilni	7,0%

Z przytoczonych danych wynika, że największe rezerwy wzrostu szeregów partyjnych tkwią wśród żołnierzy zasadniczej

służby wojskowej i pracowników cywilnych. Szerzej sprawy te zostały zawarte w analizie przedstawionej i omówionej na posiedzeniu KP w dniu 11.01.1977 roku.

Skład socjalny akademickiej organizacji partyjnej:

Lp.	Wyszczególnienie	Robotn.	Chłop.	Intelig.	Inne
1.	Oficerowie	45,2%	33,8%	20,6%	0,4%
2.	Chorążowie	43%	28,5%	28,5%	
3.	Podoficerowie zawodowi	38%	35%	27%	
4.	Żołnierze zasad.sł.wojsk.	40%	44%	16%	
5.	Pracownicy cywilni	55,2%	24,1%	20,7%	

W roku 1976 przyjęto w szeregi partyjne:

- na kandydatów - 22 towarzyszy;
- na członków - 14 towarzyszy.

Na kandydatów przyjęto:

- oficerów - 6
- chorążych - 2
- podofic.zawod. - 1
- żołnierzy zasad.
- służby wojskowej - 11
- pracowników cyw. - 2

Wg pochodzenia socjalnego:

Lp.	Wyszczególnienie	Robotn.	Chłopskie	Intelig.
1.	Oficerowie	3/50%/	1/16,7%/	2/33,3%/
2.	Chorążowie	1/50%/	1/50%/	-
3.	Podofic. zawod.	1/100%/	-	-
4.	Żołnierze zasad. służby wojskowej	4/36,4%/	4/36,4%/	3/27,2%/
5.	Pracownicy cywilni	2/100%/	-	-
	Razem:	11/50%/	6/27,3%/	5/22,7%/

W dalszej naszej pracy nad wzrostem szeregów partyjnych winniśmy dążyć, by w partii znaleźli się wszyscy, którzy swoją pracą i postawą budzą społeczny szacunek, reprezentują trwałe walory ideowo-polityczne, pragną i potrafią aktywnie działać społecznie oraz wywierają korzystny wpływ na środowisko, w którym żyją i pracują.

Jednocześnie w stosunku do członków partii, którzy działają wbrew zasadom ideowym i normom statutowym partii, łamią dyscyplinę partyjną, plamią swym postępowaniem dobre imię członka partii - musimy z całą konsekwencją wyciągać wnioski organizacyjne określone w Statucie PZPR.

W 1976 roku egzekutywa KP i podstawowe organizacje partyjne ukarały 9 towarzyszy wymierzając:

- 4 towarzyszom naganę z ostrzeżeniem;
- 3 towarzyszom naganę;
- 1 towarzyszowi upomnienie;
- 1 towarzysza wydalono z partii.

W większości wypadków przyczyną ukarania było niewywiązywanie się z obowiązków wychowawczych w stosunku do własnej rodziny oraz naruszenie zasad etyczno-moralnych. Powodem wydalenia z partii była dwulicowa postawa.

Uchwała VII Zjazdu PZPR stwierdza, że "Niewzruszonymi zasadami organizacji i działania PZPR, jako partii leninowskiej są: centralizm demokratyczny i demokracja wewnątrzpartyjna. Praktyczna realizacja tych zasad powinna się wyrażać w wysokiej aktywności, inicjatywie i twórczym udziale członków partii w tworzeniu jej programu, a zarazem w jednakowej dla wszystkich dyscyplinie przy realizacji podjętych zadań. Żadna organizacja partyjna nie może tolerować najmniejszego nawet przypadku naruszania tych zasad.

Komunista wybierając partię, wybiera postawę czynu i walki. Ważnym jej instrumentem jest krytyka i samokrytyka, nie anonimowa i ogólnikowa, ale imienna i konkretna. Posługiwanie się tym orężem jest obowiązkiem komunisty. Odpowiedzialna i konstruktywna krytyka nie ma nic wspólnego z jałowym biadoleniem, stanowi punkt wyjścia do działań mających na celu poprawę sytuacji, pobudza aktywność i sprzyja jej wykorzystaniu w praktyce.

Stwarzanie warunków do tego, aby jej ostrze godziło celnie, rozważne i wnikliwe rozpatrywanie krytycznych postulatów należy do podstawowych obowiązków instancji i organizacji partyjnych. Każdy towarzysz zgłaszający krytyczną uwagę czy konkretny postulat musi otrzymać odpowiedź o sposobie ich załatwienia. Szczególne znaczenie ma kontrola realizacji postulatów krytycznych, ponieważ nic nie działa na krytykę bardziej tłumiąco niż jej bezskuteczność. Imiennej krytyce towarzyszyć powinna publiczna ocena ludzi wzorowo wykonujących obowiązki.

O problemach tych mówiliśmy niejednokrotnie, czyniliśmy i czynimy starania, by każdy zrozumiał i praktycznie realizował tezę głoszącą, że istotą aktywności członka partii jest przede wszystkim jego indywidualny wkład w realizację programu partii.

Chodzi teraz o bardziej konkretne egzekwowanie realizacji tego ważnego zadania, o skrócenie czasu od dyskusji do realizacji do efektu, jak to określił tow. E. Gierek. Dlatego też należy uczynić rok 1977 rokiem skutecznej kontroli wykonania, konsekwentnego rozliczania siebie i innych z codziennych obowiązków służbowych i partyjnych.

Taką pracę musi podjąć i podjąć nasz komitet, tego również musimy wymagać od wszystkich komitetów POP.

SPRAWOZDANIE

z działalności KWZ za drugie półrocze 1976 r.

Zgodnie z rozkazem Komendanta ASG WP nr 133 z dnia 28.06.1976 r. melduję:

I. Nakazane wyżej wymienionym rozkazem meldunki o stanie sanitarno-higienicznym za okres drugiego półrocza 1976 r. komórki organizacyjne ASG WP złożyły w 97%, wysoki procent złożenia meldunków jest rezultatem szczególnych przypomnień niektórym szefom o obowiązku złożenia meldunku.

II. STAN W DZIEDZINIE NAŁOGÓW I OCENA STANU SANITARNO-HIGIENICZNEGO NA 30.12.1976 r.:

Lp.	Komórki organizacyjne	Liczby w procentach			Ocena stanu sanitarno-higienicznego
		Niepeł. łącz. toniu	Nie używ. alkoholu	Używających al. w stopniu umiark.	
1	2	3	4	5	6
	A. KOMÓRKI DYDAKTYCZNO-WYCHOWAWCZE:				
1.	Katedra Strategii	60	30	70	nie budzi zastrzeżeń
2.	Katedra Sztuki Operac.	35	20	80	dobry
3.	Katedra Taktyki Ogólnej	42	47	53	dobry
4.	Kat. Roz. Wojsk. i Armii Obc.	50	6	94	dobry
5.	Katedra Wojsk Chemicznych	50	20	80	niezadowol.
6.	Katedra Wojsk Inż.	30	5	95	nie budzi poważn. zastrzeżeń
7.	Katedra Wojsk Łączności	34	16	84	dobry
8.	Katedra Taktyki Tyłów	47	1,2	98,8	zadowalający
9.	Katedra OPL	28	0	100	brak oceny
10.	Katedra Organ. i Mob. Wojsk.	33	16	84	bez zastrzeżeń
11.	Katedra OTK	60	20	80	dobry
12.	Kat. Pracy Part. Pol. i N. Sp.	50	15	85	dobry
13.	Kat. Hist. Sztuki Wojennej	75	37	63	dobry
14.	Kat. Inform. i Sł. Sztabów	69	0	100	dobry
15.	Kat. Wojsk. Rak. i Art.	50	0	100	dość dobry
16.	Instytut Dydaktyki Wojsk.	80	0	100	dostateczny
17.	Oddział WOPKilot.	36,5	4	96	b. dobry
18.	Cykl. Wyszcz. Ogn. i WF	-	-	-	-
19.	Wydział Polityczny	25	5	95	dobry
	Średnia w komórkach gr. A	48	13	87	dobry

1	2	3	4	5	6
	B. KOMÓRKI NAUKOWE, ADMINISTRACYJNE I GOSPODARCZE				
20.	Oddział Szkolenia	60	10	90	nie budzi zastrzeżeń
21.	" Naukowy	85	60	40	dobry
22.	" Techniczny	35	20	80	brak oceny
23.	" Liniowy	27	9	91	dobry
24.	Wydział Finansów	60	30	70	dobry
25.	" Kadr	86	14	86	brak oceny
26.	Kwatermistrzostwo	40	0	100	nie budzi zastrzeżeń
27.	Służba Zdrowia	56	0	100	dobry
28.	Szkolny Ośrodek Dowodcz.	26	13	87	dobry
29.	Instytut Dowodzenia ASG WP	44	14	86	dostateczny
	Średnio w komórkach gr.B	52	16	84	dobry
	Średnio ASG WP	50	15	85	dobry

Analiza informacji zawartych w powyższym zestawieniu pozwala na wysunięcie następujących wniosków:

a/ w sprawie palenia tytoniu:

- kadra dydaktyczno-wychowawcza i słuchacze /grupa A/ nie palą w 48%;
- kadra i pracownicy cywilni z komórek naukowych, administracyjnych i gospodarczych /grupa B/ nie palą w 52%;

b/ w sprawie używania alkoholu:

- skład osobowy grupy A nie pije alkoholu w 13%;
- skład osobowy grupy B nie pije alkoholu w 16%.

Lepsze wskaźniki grupy B w porównaniu z grupą A wynikają z tego, że w grupie A występują sami mężczyźni, którzy jednak więcej palą tytoni i piją alkohol, natomiast w grupie B występuje duża ilość kobiet, które tradycyjnie mniej palą tytoni i piją alkohol. Dokładniejsze badania być może obaliłyby ten wniosek i wtedy należałoby stwierdzić, że rzeczywiście skład osobowy grupy B w 3-4% lepiej dba o zdrowie niżeli w grupie A.

c/ W ASG WP na koniec 1976 r.:

- 50% składu osobowego pali tytoń i 50% - nie pali;
- 15% składu osobowego nie pije alkoholu i 85% pije alkohol w stopniu umiarkowanym.

Według ocen zawartych w meldunkach - za drugie półrocze 1976 r. - stan sanitarno-higieniczny ASG WP jest dobry. Najlepiej swój stan /pod tym względem/ ocenia Oddział 2 ASG WP na b. dobrze.

Jako niezadowolający lub tylko dostateczny stan sanitarno-higieniczny zajmowanych pomieszczeń ocenia Katedra Wojsk Chemicznych oraz Instytut Dydaktyki Wojskowej.

Z meldunków komórek organizacyjnych wynika, że w akademii nie ma lekomanów, narkomanów i nałogowych alkoholików.

d/ Porównanie wskaźników w zakresie nałogów na 30 czerwca i 30 grudnia 1976 r. wskazuje, że: nastąpił wzrost:

- palących tytoń o 4%;
- pijących alkohol o 1,5%.

Przy tym zaznacza się, że na koniec czerwca 1976 r. badanie dotyczyło 16 komórek organizacyjnych, a na koniec grudnia 1976 r. - 28 komórek i być może z tego wynika wzrost liczby palących tytoń i pijących alkohol. Jest to jednak mało prawdopodobne i wzrost ten należy uznać za rzeczywisty.

III. PRZEDSIĘWZIĘCIA REALIZOWANE W OKRESIE SPRAWOZDAWCZYM

1. Komórki organizacyjne ASG WP zrealizowały w dziedzinie wychowania zdrowotnego i podnoszenia stanu sanitarno-higienicznego, przedsięwzięcia wynikające z zasad regulaminowych, rozkazu nr 133 z dnia 28.06.1976 r. i innych bieżących rozkazów Komendanta ASG WP.

a/ Komórki dydaktyczno-wychowawcze zrealizowały w różnych formach i sposobach organizacyjnych następujące przedsięwzięcia:

- omówienie rozkazu nr 133 Komendanta ASG WP ze słuchaczami I kursu tyłów /Katedra Taktyki Tyłów/ w celu realizacji tego rozkazu również i przez słuchaczy;
- prowadziły pracę wychowawczą ze składem osobowym, szczególnie z palącymi tytoń, pijącymi alkohol i prowadzącymi nieregularny tryb życia lub pracy, w różnych

katedrach czyniono to w różnych formach, np: odprawy służbowe, zebrania partyjne z pogadankami na właściwe tematy, rozmowy indywidualne i zajęcia ze słuchaczami w czasie poniedziałkowych "godzin wychowawczych";

- aktywizowały oficerów kadry i słuchaczy do uprawiania sportu i turystyki, pracy w ogródkach działkowych i kółek zainteresowań, imprezach kulturalnych oraz do odpoczynku w ośrodkach rekreacyjnych ASG WP i innych;
- dbały o czystość, porządek i estetykę pomieszczeń pracy kadry i pracowników cywilnych oraz w miarę możliwości w salach wykładowych i pomieszczeniach mieszkalnych słuchaczy w internatach;
- przy podziale pokoi pracy kadry i mieszkań słuchaczy w internatach kierowano się nie tylko zasadami struktur organizacyjnych i funkcjonalności, ale także względami higieny, łącząc w oddzielnych pokojach palących i niepalących tytoń;
- prowadziły kontrolę i ocenę stanu osobowego kadry i słuchaczy oraz pomieszczeń pod względem sanitarno-higienicznym i w miarę możliwości usuwały stwierdzone usterki we własnym zakresie lub składały do służb tyłowych zapotrzebowania na wykonanie prac do tych służb należących;
- oficerowie kadry, pracownicy cywilni i słuchacze przeszli obowiązkowe badania okresowe i rentgenowskie, a ponadto słuchacze Oddziału 2 ASG WP przeszli badania w WIML obowiązujące personel latający;
- systematycznie kierowano oficerów kadry na zorganizowany wypoczynek, planowe zajęcia kadry z WF;
- wprowadzenie w komórkach organizacyjnych "bezatresowego stylu dowodzenia i kierowania" sprzyjało zdrowiu fizycznemu i psychicznemu stanowi osobowemu.

W świetle sprawozdań i obserwacji KWZ ASG WP, szczególnie odpowiedzialnie traktują sprawę wychowania zdrowotnego oraz stanu sanitarno-higienicznego i dlatego też mają znaczne osiągnięcia w tej dziedzinie: Katedra Strategii, Oddział Wojsk WOPK i Lotn. oraz Katedra Taktyki Tyłów.

- b/ Komórki naukowe, administracyjne i gospodarcze, podobnie jak komórki dydaktyczno-wychowawcze, realizowały w okresie sprawozdawczym przedsięwzięcia wychowawcze i sanitarno-

higieniczne w odniesieniu do swoich stanów osobowych i obiektów, a ponadto służby tyłowe pracowały na rzecz kadry, słuchaczy i żołnierzy pododdziałów ASG WP.

Na wyszczególnienie zasługują dokonania Oddziału Linowego, Technicznego i Kwatermistrzostwa ASG WP.

Oddział Liniowy przy udziale KWZ zrealizował w podległym pododdziale 19 pogadanek, 12 seansów wyświetlania przeźroczy, 58 rozmów indywidualnych o tematyce wychowania zdrowotnego. Ponadto problematyka ta znalazła swoje miejsce w gazetkach ściennych, hasłach, odpowiedniej literaturze popularno-naukowej itp. zrealizowanych i udostępnionych żołnierzom Kompanii Ochrony i Obsługi.

Oddział Techniczny polepszył funkcjonalność i estetykę magazynu i stanowiska obsługi sprzętu chemicznego. Polepszono warunki pracy warsztatu uzbrojenia przez przeniesienie tego ostatniego do nowo wyremontowanych pomieszczeń w magazynie sprzętu inżynierskiego, zorganizowano kąpielnicę higieniczną i w parku samochodowym nową palarnię tytoniu, a w pododdziałach także nowe palarnie tytoniu i świetlicę.

Nowatorskim przedsięwzięciem w ASG WP jest zorganizowanie "Towarzystwa Trzeźwości Transportowców".

Kwatermistrzostwo ASG WP zrealizowało zaopatrzenie w 100% pracowników cywilnych i żołnierzy WAK w odzież ochronną oraz stanowisk pracy i pracowników w niezbędne środki higieny i ochrony indywidualnej. Systematycznie i w pełni przyznawano dodatki specjalne dla grup żołnierzy i pracowników cywilnych zatrudnionych w warunkach szkodliwych dla zdrowia /palacze, spawacze, pracownicy zatrudnieni przy kwasach itp/.

Poprawiono higienę zakwaterowania żołnierzy służby czynnej przez zwiększenie metrażu powierzchni mieszkalnej z $2,1 \text{ m}^2$ w pierwszym półroczu do $3,6 \text{ m}^2$ w drugim półroczu 1976 r. Dokonano trzy dezynsekcje bloku kasyna i jego zaplecza. Odnowiono 42 pokoje internatowe wraz z korytarzem. Odnowiono część mebli internatowych dla słuchaczy.

Ocenę służby zdrowia ASG WP - zgodnie z rozkazem nr 133 Komendanta ASG WP przedstawia się oddzielnie w załączniku nr 1.

Mimo ewidentnych osiągnięć komórek organizacyjnych ASG WP w dziedzinie wychowania zdrowotnego i podnoszenia stanu sanitarno-higienicznego na wyższy poziom stwierdzamy wiele braków na odcinkach:

- wizualnej propagandy sanitarno-higienicznej w poszczególnych komórkach organizacyjnych i w skali ASG WP;
- palenia tytoniu w miejscach publicznych /np. bufet w bl.101/, pijących alkohol ponad miarę możliwości, nieuczęszczanie na zajęcia WF i obowiązkową musztrę;
- działalności służby zdrowia ASG WP;
- zaspokajania potrzeb remontowych, materiałowych, porządkowych i innych przez odpowiedzialne służby i organa do tego zobowiązane. Potrzeby i prośby komórek organizacyjnych ASG WP w tym zakresie zawiera kolejny rozdział sprawozdania.

2. Komisja Wychowania Zdrowotnego ASG WP w drugim półroczu 1976 r. nadal odbywała systematyczne zebrania w terminach zawartych w miesięcznym planie Komendy ASG WP. W okresie sprawozdawczym Komisja, oprócz przedsięwzięć inspirujących w komórkach organizacyjnych ASG WP, zrealizowała własnym wysiłkiem organizacyjnym i wykonawczym następujące przedsięwzięcia:

a/ W dziale oświaty sanitarno-higienicznej:

- wykłady i pogadanki dla żołnierzy pododdziałów ASG WP na tematy wychowania zdrowotnego;
- dwa wykłady dla słuchaczy I kursu ASG WP i słuchaczy CDO na temat: "Organizacja zabezpieczenia medycznego ASG WP i CDO".

W dziale kontroli przeprowadzono 11 przeglądów następujących komórek i obiektów:

- kolonię młodzieżową w Aninie;
- ośrodek rekreacyjny ASG WP w Zegrzu;
- rejony i przyległe tereny ogródków działkowych, garaży samochodowych, komórek hodowli drobiu, stwierdzono tam nieporządek, który zdaniem Komisji powinien być usunięty od wiosny 1977 r.;
- kantinę żołnierską, sklep warzywny SWPH na "Polance", w sklepie stwierdzono brak czystości;
- pralnię ASG WP, gdzie stwierdzono pękanie ścian budynku;
- blok 14 /internat słuchaczy/, w piwnicach którego stwierdzono zagrzybienie, nieład i wybijanie szamba;

- izbę chorych, w której stwierdzono brak porządku i czystości w pomieszczeniach podręcznej kuchni;
- przedszkole na terenie ASG WP, w którym stwierdzono braki w wyposażeniu niezbędnym do właściwego funkcjonowania;
- stanowisk pracy pod względem BHP.

Ponadto skontrolowano przydzielone pododdziały do zabezpieczenia przez ASG WP stacjonujące w Kawęczynie, na Dworcu Wschodnim i Składowicę Materiałów Szkoleniowych na "Pocisku".

Protokoły z przeprowadzonych kontroli zostały sporządzone i udostępnione "od ręki" osobom bezpośrednio odpowiedzialnym. Protokół po kompleksowej kontroli komisyjnej stanowisk pracy i komórek organizacyjnych, pod względem stanu sanitarno-higienicznego, uciążliwości i szkodliwości warunków dla zdrowia oraz warunków socjalno-bytowych, BHP i ppoż. - zostanie przedłożony Komendzie ASG WP po zakończeniu pracy komisji.

Podjęto próbę kontroli pozostałych sklepów WPH na terenie ASG WP, jednak kontroli nie zrealizowano z powodu sprzeciwu kierownictwa WPH, które we własnym zakresie jednak nie zapewnia właściwego stanu sanitarno-higienicznego tych sklepów.

c/ Do innych przedsięwzięć realizowanych przez KWZ w drugim półroczu 1976 r. należą:

- sporządzenie doraźnej oceny Służby Zdrowia ASG WP na życzenie Komitetu PZPR ASG WP;
- zorganizowanie i zaplanowanie do wykorzystania w 1977 r. 5 taśm magnetofonowych z nagraniami tematów z dziedziny wychowania zdrowotnego;
- realizując rozkaz Komendanta ASG WP z dn. 3.11.1976 r. dotyczącego zapobiegania wściekliznie oraz utrzymania porządku odnośnie zwierząt domowych - opracowano i rozesłano /za pośrednictwem GAM/ pisma ostrzegające do 111 właścicieli psów na terenie ASG WP.

d/ Do zadań zamierzonych przez KWZ na 1976 r., których nie udało się w pełni zrealizować należą: organizacja PCK i nauka pływania 100% żołnierzy pododdziałów ASG WP.

PCK nie zorganizowano ponieważ nie było chętnego oficera na funkcję przewodniczącego Koła. Zwrócono się w tej sprawie o pomoc do Komitetu PZPR ASG WP.

Chociaż żołnierze na pływanie uczęszczali, to jednak nie wszyscy umiejętność tę zdobyli. KWZ uważa, że w bieżącym roku zadanie to powinno być postawione po linii służbowej przed dowódcami pododdziałów oraz Cyklem Wyszkożenia Ogniowego i WF.

IV. WAŻNIEJSZE ZAMIERZENIA KWZ NA 1977 ROK

1. W dziedzinie oświaty sanitarnej w dalszym ciągu prowadzić wykłady i pogadanki - szczególnie dla żołnierzy, pracowników cywilnych i słuchaczy ASG WP oraz CDO i rodzin kadry zawodowej - na wybrane tematy.
Wykorzystać nagrania magnetofonowe z dziedziny oświaty sanitarnej zgodnie z posiadanym przez KWZ planem i zatwierdzonym przez Zastępcę Komendanta ASG WP ds. liniowych.
2. W dziedzinie propagandy wizualnej zorganizować tablice i kąciki ekspozycji materiałów popularno-naukowych z dziedziny oświaty sanitarnej w pododdziałach, izbie chorych, Klubie Oficerskim, internatach i innych miejscach ASG WP oraz CDO.
3. W dziedzinie kontroli i nadzoru nadal kontynuować przeglądy osób, obiektów i terenu ASG WP.
4. W dziedzinie ochrony środowiska na terenie ASG WP - opracować projekt nowego podziału terenu do utrzymania porządku i czystości wg zasady: "Każdy gospodarz /użytkownik terenu/ musi być odpowiedzialny za swoje podwórko".
5. Uaktywnić komórki organizacyjne ASG WP w działalności sanitarno-wychowawczej przez wyznaczenie w nich społecznych aktywistów wychowania zdrowotnego.
6. Realizować zadania wynikające z wytycznych Komendy ASG WP akcji organizowanych w skali WP i kraju oraz podyktowane potrzebami ASG WP.
7. Z okazji 30-lecia ASG WP opracować i opublikować w ZW artykuł popularyzujący pod tym względem naszą uczelnię.
8. Nadal ściśle współpracować z Komitetem PZPR ASG WP, służbą zdrowia i służbami gospodarczymi ASG WP oraz innymi społecznymi komisjami i organizacjami działającymi na naszym terenie.

V. POTRZEBY KOMÓREK ORGANIZACYJNYCH ASG WP DLA ZAPEWNIENIA
WARUNKÓW DO UTRZYMANIA WŁAŚCIWEGO STANU SAN.-HIG.

Katedra Strategii - remont umywalni i wymiana suszarki
do rąk.

Katedra Sztuki Operacyjnej:

- odnowienie pomieszczeń katedry;
- ujednolicenie sprzętu kwaterunkowego w pomieszczeniach pracy
oficerów.

Katedra Taktyki Ogólnej - odnowienie pomieszczeń katedry.

Katedra Rozpoznania Wojskowego i AO - przerzedzenie gałęzi
drzew rosnących pod oknami, które powodują konieczność pracy
przez cały rok przy sztucznym świetle.

Katedra Taktyki Wojsk Chemicznych:

- odnowienie pomieszczeń katedry;
- brak ciągłego dopływu wody na IV piętro w bl. 101;
- zapewnienie systematycznego sprzątania pomieszczeń katedry.

Katedra Taktyki Wojsk Inż.:

- odnowienie pomieszczeń katedry;
- zapewnienie dopływu wody na IV piętro w bl. 101 i remont
ubikacji;
- unikanie pastowania podłóg w godzinach rannych, co niektórym
oficerom uniemożliwia wręcz pracę.

Katedra Taktyki Wojsk Łączności:

- odnowienie pomieszczeń katedry;
- zapewnienie mycia okien w pomieszczeniach katedry;
- w internacie w pokojach 416 i 417 zapewnić dopływ wody
zimnej i ciepłej oraz wyposażyć je w lampy nocne.

Katedra Taktyki Tyłów:

- odnowienie pokoi słuchaczy w internacie;
- zapewnienie starannego sprzątania węzła sanitarnego katedry
i ciągłego wyposażania go w papier toaletowy.

Katedra OTK - zamontowanie w toalecie katedry suszarki do rąk i zapewnienie ciągłego dopływu wody.

Katedra Pracy Partyjno-Politycznej i Nauk Społecznych i Katedra Historii Sztuki Wojennej:

polepszenie ogrzewania pomieszczeń katedry /II piętro, blok 56/ i zapewnienie starannego ich sprzątania.

Katedra Informatyki i Służby Sztabów:

- zapewnienie nowo przybyłym oficerom katedry odpowiedniej ilości miejsc do pracy /obecnie w niektórych pokojach pracuje po 5 oficerów/;
- zaspokojenie potrzeb katedry w sprzęcie kwaterunkowym;
- zapewnienie słuchaczom w internacie ciepłej wody do mycia w godzinach od 6.00-7.30 rano i wieczorem od 20.00-22.00, oraz lodówki w internacie na produkty żywnościowe słuchaczy.

Katedra Wojsk Rakietowych i Artylerii - prosi o spowodowanie usunięcia braków i usterek w umywalniach i węzłach sanitarnych internatu.

Instytut Dydaktyki Wojskowej:

- zapewnienie regularnej obecności sprzątaczk i systematycznego sprzątania pomieszczeń Instytutu;
- spowodowanie poprawy stanu urządzeń, czystości i wyposażenia w środki higieniczne węzła sanitarnego Instytutu /obecny stan jest okropny/;
- spowodowanie wyprania zasłon okiennych, dywanów i chodników;
- przydział dla Instytutu właściwej ilości pomieszczeń do pracy oficerów, biurek, szaf i innego wyposażenia miejsc pracy.

Oddział WOPK i Lotn.:

- spowodowanie przydziału /dodatkowo/ jednej sprzątaczk do utrzymania czystości na powierzchni 500 m² /aula Oddziału i przyległe pomieszczenia/;
- zapewnienie dopływu wody w bl.25, w którym okresowo woda nie dopływa nawet na parter;
- rozwiązanie sprawy zieleni /klombów, krzewów i kwiatów/ w rejonie bl.25; Oddział nie posiada do tego żadnych sił i środków.

Oddział Szkolenia - postuluje:

- spowodowanie dopływu wody na III i IV piętro w bl. 101;
- spowodowanie ażeby dowódcy kursów, kierownicy grup i starsi grup dbali o utrzymanie sal grupowych w czystości, wymianę powietrza oraz wygląd zewnętrzny słuchaczy, w tym szczególnie utrzymanie regulaminowo włosów.

Oddział Naukowy zwraca się z prośbą o odnowienie wewnątrz zajmowanych pomieszczeń oraz wymianę sprzętu kwaterunkowego.

Oddział Techniczny:

- odnowienie warsztatu naprawy sprzętu inżynierskiego od stro-ny magazynu i zapewnienie właściwego oświetlenia dziennego i sztucznego;
- dokonanie remontu kapitalnego garaży i urządzeń sanitarnych w parku samochodowym;
- zakończenie/trwającego od roku/remontu łazienki w kompanii samochodowej;
- poprawienie zaopatrywania Oddziału w środki higieny, jak: mydło, proszki, pasty BHP itp;
- wyposażenie pomieszczeń kancelaryjnych we właściwy sprzęt kwaterunkowy i zasłony okienne.

Oddział Liniowy zgłasza potrzeby:

- gruntownej naprawy łazienki w bloku 4 i zrealizowanie innych zgłoszonych do WAK-u potrzeb remontu;
- realizację przez Kwatermistrzostwo propozycji Oddziału w sprawie remontu i urządzenia wartowni;
- zapewnienie stałego wyposażenia węzłów sanitarnych w papier toaletowy;
- usprawnienia pomocy stomatologicznej w kierunku skrócenia terminów leczenia /obecnie czeka się na leczenie zębów około miesiąca czasu/.

Oddział Finansów prosi o zakup /z funduszu gospodarczego/ naczyń i urządzeń grzejnych do gotowania herbaty w ilości jeden komplet na 5-10 pracowników w komórkach, w których nie ma bufetów.

Kwatermistrzostwo postuluje aby:

- w pracy kierowniczej i wychowawczej zwracać uwagę na oszczędne i zgodne z zasadami gospodarności użytkowanie pomieszczeń i sprzętu kwaterunkowego przez wszystkich użytkowników;
- zgłaszać do szefa WAK-u wszystkie przejawy marnotrawstwa i niegospodarności;
- posiłki dla pododdziałów /w stołówce żołnierskiej/ wydawać pod nadzorem oficera lub podoficera.

Służba zdrowia prosi o intensywną działalność kadrową w celu przyjęcia personelu medycznego w ramach przyznanych etatów.

Szkolny Ośrodek Dowodzenia prosi o urządzenie wężła sanitarnego dla kobiet na parterze bloku 25.

Instytut Dowodzenia wysuwa postulaty:

- stworzenia pracownikom naukowym lepszych warunków pracy, chodzi o dodatkowe pokoje dla pracowników, pomieszczenia dla biblioteki naukowej, kreślarni, gabinetu pracy środków organizacyjno-technicznych i sali wykładowej;
- wyposażenia Instytutu w jednolity i funkcjonalny sprzęt kwaterunkowy;
- zapewnienie utrzymania czystości pomieszczeń przez sprzątaczkę;
- pomoc w dziedzinie sportu i turystyki pracowników Instytutu /np. możliwość uzyskania autobusu na wyjazdy rekreacyjne/.

VI. Realizując rozkaz Komendanta ASG WP nr 133 z dnia 28.06.1976 r. w sprawie konkursu w załączniku 2 przedstawia się wykaz najlepszych zespołów organizacyjnych, obiektów i osób odpowiedzialnych, z prośbą o dopisanie przy nazwiskach formy wyróżnień, co z kolei będzie stanowiło podstawę do opracowania rozkazu lub zarządzenia Komendanta ASG WP.

Załączniki:

Nr 1 - Ocena pracy służby zdrowia ASG WP

Nr 2 - Wykaz najlepszych zespołów i obiektów ASG WP.

ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
KOMISJI WYCHOWANIA ZDROWOTNEGO
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO WP

PRZEWODNICZĄCY
KOMISJI WYCHOWANIA ZDROWOTN.
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO WP

mjr lek. Józef MACHACZKA

płk dr Władysław JAKUBISIĄK

KOMISJA WYCHOWANIA ZDROWOTNEGO
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO WP

Załącznik nr 1

Warszawa, dnia 12.01.1977 r.

Do użytku wewnętrznego

OCENA PRACY SŁUŻBY ZDROWIA ASG WP NA KONIEC ROKU 1976

Ocena oparta jest na udokumentowanych opiniach kadry i słuchaczy ASG WP oraz CDO, rodzin wojskowych, pododdziałów i pracowników cywilnych oraz przeprowadzonej kontroli Izby Chorych.

1. Działalność służby zdrowia ASG WP najlepiej oceniają pododdziały obsługi uważając, że jest ona b.dobra. Również kadra oraz słuchacze ASG WP oceniają służbę zdrowia dobrze. Najniższą ocenę działalności służby zdrowia /zaledwie dostatecznie/ wystawiają rodziny i pracownicy cywilni. Pracownicy cywilni przeważnie z tego powodu, że brak jest lekarza stomatologa, ginekologa i pielęgniarek, którzy byliby na etatach Związków Zawodowych i obsługiwali tylko pracowników cywilnych. Obecnie pracownicy cywilni są pod opieką:
 - Przychodni Lekarskiej przy Nowowiejskiej - badania okresowe ludzi pracujących na stanowiskach pracy, gdzie występują warunki szkodliwe dla zdrowia, ale ze względów reorganizacyjnych przychodnia ta nie będzie tego robić;
 - społecznej służby zdrowia w rejonach zamieszkania;
 - częściowo pod opieką lekarzy ASG WP zatrudnionych na rzecz pracowników cywilnych na 0,5 etatu /mjr lek. PIĄTEK i mjr lek. DOBIECKI/, siostry w gabinecie zabiegowym wykonują zabiegi wskazane przez lekarzy wszystkim osobom, które się po to zgłaszają, chociaż w odniesieniu do pracowników cywilnych nie mają takiego obowiązku;
 - aptek cywilnych /zakup leków 30% wartości/.Jest to system niedoskonały, bo bardzo rozproszony. Związki Zawodowe mają etaty i pieniądze na zatrudnienie lekarzy, ale brak chętnych wśród lekarzy ASG WP. Nowy szef Służby Zdrowia ASG WP będzie musiał znaleźć rozwiązanie tej sprawy.

Rodziny kadry zawodowej odczuwają niedostatki opieki lekarskiej głównie z dwóch powodów: pierwszy, że wizyty lekarzy w domach chorych następują zbyt późno od momentu zgłoszenia /zdarzają się przypadki, że po 8-12 godzinach/, nie są to zapewne przypadki częste, ale i takie mają miejsce; drugi - to zmiany godzin pracy lekarzy w ich gabinetach, a czasem brak lekarza i wtedy siostra ratuje sytuację, wykonując badanie, do których nie ma prawa i nie powinna tego czynić.

Do szczególnie pozytywnych zjawisk w działalności Służby Zdrowia ASG WP należy zaliczyć: "wyjście jej z gabinetów lekarskich na zewnątrz". Wyraża się to w ostrym nadzorze sanitarnym i higienicznym obiektów żywnościowych /magazyny, kasyno, stołówki/, mundurowych /pralnia, łaźnia itp./, socjalnych i rekreacyjnych /obiekty sportowe, ośrodki wczasowe, kolonie młodzieżowe, przedszkola itp./. Ponadto osiągnięciem jest staranne zabezpieczenie ćwiczeń słuchaczy oraz masowych imprez ASG WP /nie dotyczy to imprez sportowych organizowanych przez Klub Sportowy "Kadra"/ i wyposażenie apteczek pierwszej pomocy w miejscach pracy wg wymogów BHP. Zasługę tę należy przypisać głównie mjr.lek. Józefowi MACHACZCE, który również prowadzi akcję odczytową dla żołnierzy i słuchaczy ASG WP w ramach działalności KWZ.

2. Mimo niezłego stanu zabezpieczenia medycznego ASG WP i CDO przez naszą służbę zdrowia stwierdzamy pewne braki w możliwościach służby zdrowia i braki organizacyjne, które wymagają ich usunięcia lub dążenia do poprawy istniejącego stanu:
 - a/ zbytnie zdecentralizowanie opieki zdrowotnej pracowników cywilnych ASG WP;
 - b/ brak obsady etatowej personelem lekarskim i pomocniczym dla pracowników cywilnych;
 - c/ mała ilość samochodów sanitarnych i nie najlepsza sprawność techniczna istniejących;
 - d/ brak gabinetu inhalacji garła i leczenia zachowawczego aparatu głosowego wykładowców ASG WP i CDO;
 - e/ występują też niedociągnięcia organizacyjne, jak:
 - praca apteki nie zsynchronizowana z pracą lekarzy

/lekarze pracują od 8.00 a apteka od 10.00, co wymaga czekania na realizację recepty około 2 godzin, jeśli pacjent był przyjęty przez lekarza około godz. 8.00/;

- spóźnienia lekarzy do pracy;
- mała wymagalność w stosunku do szefa Izby Chorych /podoficera, sanitariuszy, sprzętaczek i kierowców/.

3. Wnioski i propozycje:

- a/ staraniem Związków Zawodowych, Inspektora BHP i służby zdrowia zapewnić ciągłość i systematyczność okresowych badań pracowników cywilnych zatrudnionych w warunkach szkodliwych dla zdrowia;
- b/ staraniem Wydziału Kadr i szefa Służby Zdrowia uzyskać obsadę etatów służby zdrowia przeznaczonych dla pracowników cywilnych;
- c/ staraniem Oddziału Technicznego i szefa służby zdrowia zapewnić lepszą sprawność transportu sanitarnego, a jeśli byłoby to możliwe zwiększyć jego ilość;
- d/ staraniem szefa Służby Zdrowia zbadać możliwość i jeżeli okaże się to możliwe zapewnić zaopatrywanie pracowników cywilnych w lekarstwa w aptecce ASG WP;
- e/ staraniem szefa Służby Zdrowia i kierownictwa Klubu "Kadra" wprowadzić badania lekarskie zawodników Klubu;
- f/ staraniem szefa Służby Zdrowia zsynchronizować pracę apteki z pracą gabinetów lekarskich;
- g/ staraniem kierownika Cyklu Wyszkożenia Ogniwego i WF szczególną opieką otoczyć oficerów z IV grupą zdrowia;
- h/ wzmocnić nadzór nad porządkiem i czystością w stołówce, a szczególnie w kuchni Izby Chorych.

3. ANALIZA PROCESU NAUCZANIA W ASG WP W I PÓŁROCZU 1976/77 r.
ORAZ ZADANIA NA II PÓŁROCZE

Zadania dydaktyczno-wychowawcze naszej uczelni wynikają zarówno z jej charakteru, jak i programu jaki został na dany rok nakreślony. Dlatego też komenda akademii w celu jak najlepszego przygotowania kadry naukowo-dydaktycznej do kolejnego roku szkolnego 1976/77 poczyniła szereg zabiegów organizacyjno-szkoleniowych i programowych takich m.in., jak:

- przeprowadzono w dniu 3.05.1976 r. naradę, podczas której podsumowano działalność Akademii Sztabu Generalnego WP w latach 1971-1975 oraz wytyczono kierunki do działalności na lata 1976-1980;
- przeprowadzono kurs instruktorsko-metodyczny w dniach 18-22 września 1976 roku;
- przeprowadzono spotkanie z uczestnikami ćwiczenia "TARCZA-76", a następnie dokonano z kierowniczą kadrami akademii omówienia tego ćwiczenia oraz polecono przeprowadzenie omówienia ćwiczenia "TARCZA-76" w poszczególnych komórkach organizacyjnych;
- przeprowadzono z kierowniczą kadrami akademii ćwiczenie w SOD, a następnie podczas omówienia określono sposób usunięcia stwierdzonych niedociągnięć w celu należytej realizacji procesu dydaktyczno-wychowawczego w roku szkolnym 1976/77;
- podczas posiedzeń Międzykatedralnych, Rady Naukowej i Zespołu Komendy dokonywano omówienia zasadniczych braków i niedociągnięć występujących w procesie dydaktyczno-wychowawczym oraz polecono dokładne przestudiowanie dokumentów regulujących proces szkolenia wojsk wydanych przez kierownictwo MON takich, jak:

- a/ dyrektywa MON na lata 1976-1980;
- b/ rozkaz MON do szkolenia sił zbrojnych w 1977 roku;
- c/ wystąpienie Ministra Obrony Narodowej na dorocznej odprawie szkoleniowej w dniach 28-29 października 1976 r.;
- d/ wytyczne organizacyjno-szkoleniowe dla sił zbrojnych na 1977 rok, obejmujące konkretne zadania dla rodzajów sił zbrojnych, OW i uczelni wojskowych, wynikające z dyrektywy, rozkazu i wystąpienia Ministra Obrony Narodowej.

Ponadto opracowano w ASG WP i zlecono dokładne przestudiowanie n.w. materiały, z których zgodnie z poleceniem Komendanta ASG WP należało przyjąć egzaminy lub sprawdziany:

- a/ "Wyniki działalności i główne kierunki rozwoju Akademii Sztabu Generalnego WP na tle koncepcji rozwoju wyższego szkolnictwa wojskowego w latach 1976-1980 oraz głównych kierunków perspektywicznej działalności w tej dziedzinie" /zatwierdzonej przez Ministra Obrony Narodowej w dniu 19.01.1977 r./;
- b/ plan działalności Akademii Sztabu Generalnego WP w latach 1976-1980;
- c/ wytyczne organizacyjno-szkoleniowe do działalności ASG WP w 1977 roku;
- d/ wytyczne Komendanta ASG WP do działalności akademii w roku 1977 i latach następnych przedstawione kadrze kierowniczej w dniu 21.01.1977 r.

Dokumenty te i wytyczne Komendy ASG WP w sposób wyraźny ukierunkowały problematykę szkoleniową w roku szkolnym 1976/77 i zobowiązały kadrę naukowo-dydaktyczną do wdrażania zawartych w nich postulatów w działalności organizacyjno-dydaktycznej i wychowawczej.

Na tle tych dokumentów i wytycznych do głównych zadań szkoleniowo-wychowawczych realizowanych w pierwszym półroczu należy zaliczyć:

- przygotowanie wszechstronne słuchaczy do wykonywania zadań we współczesnej wojnie przez dowództwa i sztaby szczebla operacyjnego i taktycznego w różnych warunkach sytuacji operacyjno-taktycznej;
- dążenie do osiągnięcia przez słuchaczy wysokiej dojrzałości operacyjno-taktycznej.

Obok tych głównych zadań w trakcie realizacji procesu nauczania kadra realizowała szereg szczegółowych zadań. Nie będę ich tu wyliczał, są one zawarte w "Wytycznych do działalności ASG WP w 1977 roku", głównie w dziale dydaktyczno-wychowawczym. Chciałbym jednak podkreślić o czym już niejednokrotnie mówiłem, że wszystkie te zadania winny być rozpatrywane zarówno przez kadrę, jak i słuchaczy w sposób kompleksowy i systemowy. Takie podejście do rozwiązywania wszyst-

kich problemów /głównie operacyjno-taktycznych/ nakazuje w sposób wyraźny Dyrektywa MON na lata 1976/80.

W procesie dydaktyczno-wychowawczym trzeba także pamiętać o drugim kierunku, jaki winien się przewijać przy realizacji zadań nauczania, to naukowość i ścisła więź teorii z praktyką a nauki z dydaktyką. Chodzi o to, aby rozwiązywanie wszystkich problemów współczesnego pola walki było wzajemnie powiązane i weryfikowane w relacji nauka-praktyka.

x
x x

Jak wynika z analizy procesu nauczania do końca marca 1977 roku zrealizowano wszystkie przedsięwzięcia zawarte w planach i programach nauczania słuchaczy w naszej uczelni. I tak na wszystkich kursach zrealizowano cykle wprowadzające, obejmujące podstawowe wykłady i seminaria, przygotowujące słuchaczy do ćwiczeń.

Na I i II kursach przerobiono ze słuchaczami cykl ćwiczeń taktycznych /pułk, dywizja/ w działaniach zaczepnych oraz w działaniach w warunkach szczególnych /zima, góry itp/.

W ramach obozów zimowych przeprowadzono ze słuchaczami I i II kursów szereg ćwiczeń taktycznych w terenie. Na III kursach poza wspomnianym tu cyklem wykładów i seminariów szczególna operacyjnego przerobiono ćwiczenia główne z operacji zaczepnej i obronnej armii. Obecnie słuchacze wszystkich III kursów opracowują prace dyplomowe. Należy zaznaczyć, że problematyka zawarta w pozostałych działach nauczania, także została w pełni zrealizowana..

Na podstawie sprawozdań i przeprowadzonych kontroli procesu nauczania w akademii oraz posiedzeń Rad Pedagogicznych poszczególnych kursów, które dokonały szczegółowych ocen postępów słuchaczy można sądzić, że wytyczne Komendy ASG WP zostały w zasadzie właściwie zrozumiane przez kadrę i wprowadzone do procesu dydaktyczno-wychowawczego.

Świadczyć mogą o tym przede wszystkim efekty uzyskane przez słuchaczy poszczególnych kursów, jak również wzrost ich wiedzy i umiejętności. Do szczególnie dobrze opanowanych zagadnień można by zaliczyć:

- w dużej mierze odejście przez słuchaczy od podejmowania szablonowych decyzji, głównie podczas ćwiczeń w terenie, a także umiejętność wiązania decyzji z terenem, w którym prowadzone są działania bojowe;
- lepsza umiejętność rozpatrywania problemów rozpoznania i oceny przeciwnika;
- głębsza znajomość problemów związanych z planowaniem ognia w działaniach bojowych, organizacji grup artylerii i zasad ich wykorzystania. Słuchacze poczynili pierwsze próby kompleksowości w rozwiązywaniu tej problematyki;
- zaobserwowano także pewien postęp w zakresie umiejętności przez słuchaczy organizacji współdziałania.

Trzeba także podkreślić, że w wyniku opanowania przez słuchaczy zagadnień społeczno-politycznych, słuchacze prawidłowo interpretują zjawiska społeczno-polityczne zachodzące w kraju i świecie, umiejętnie wykorzystują je w całości kształcenia ucznia się.

Wiedza zdobyta z przedmiotów społeczno-politycznych, a głównie pracy partyjno-politycznej jest umiejętnie wykorzystywana przez słuchaczy w ćwiczeniach taktycznych w procesie podejmowania decyzji, oceny stanu moralno-politycznego wojsk własnych i przeciwnika.

Dobre opanowanie tej problematyki głównie osiągnięto w wyniku:

- należytej wymagalności kadry dydaktycznej;
- dobrego przygotowania się kadry dydaktycznej do przeprowadzenia zajęć;
- stosowania sprawdzianów ze znajomości poszczególnych problematyki;
- dobrze przygotowanych różnorodnych pomocniczych materiałów szkoleniowych dostarczających wzorców prowadzenia rozumowania, kalkulacji i sposobów formułowania wniosków i propozycji;
- stałego kontaktu kadry katedr z szefostwami rodzajów wojsk, wojskami /udział w ćwiczeniach/;
- należytego doboru treści zajęć grupowych oraz praktycznego wykorzystania sprzętu /wozów dowodzenia i innego/.

Do pozytywnych momentów w szkoleniu słuchaczy należy zaliczyć również:

- organizowanie z okazji pobytu słuchaczy na ćwiczeniach w jednostkach pokazów sprzętu bojowego i bazy szkoleniowej tych jednostek;
- opracowanie przez słuchaczy II KWL /grupa kpt. KOZINY/ mapy celów i możliwości systemu ognia dywizji, która pozwoliła po podjęciu decyzji przez słuchaczy przeprowadzenia konfrontacji wpływu decyzji na możliwości ogniowe. Metoda ta między innymi wykazała ujemne i dodatnie cechy podejmowanych decyzji;
- tworzenie przez KSO kilkusobowych zespołów dla dogłębnego rozwiązania określonego problemu np: tworzenie przewagi w celu przełamania obrony nieprzyjaciela, a w tym niszczenie środków OPL npla;
- prowadzenie wybranych zajęć przez słuchaczy pod nadzorem kierownika grupy;
- organizowanie przez katedry sympozjów i seminariów z udziałem przedstawicieli dowództw rodzajów wojsk, okręgów wojskowych, WSO;
- organizowanie wieczorów dyskusji z literatury batalistycznej w celu rozwijania zainteresowań słuchaczy i pogłębienia ich wiedzy.

W okresie pierwszego półrocza 1976/77 w dalszym ciągu poświęcono dużo uwagi na wszechstronną i wieloetapową działalność na rzecz rozwoju indywidualnego przodownictwa i zespołowego współzawodnictwa między katedrami, kursami i grupami szkolnymi. Działalność ta oparta była o zawarte ustalenia akademickiego regulaminu o przodownictwie i współzawodnictwie

- wniosła w proces studiów wiele pozytywnych zjawisk, do których zaliczamy:

- wzrost zaangażowania słuchaczy w opracowywaniu wiedzy i materiałów przewidzianych programem studiów;
- podniesienie poziomu dyscypliny studiów i dyscypliny indywidualnej oraz porządku wojskowego w katedrach, na kursach i w grupach /choć w tym zakresie jest wiele jeszcze do zrobienia/;
- rozbudzenia aktywności naukowo-dydaktycznej wśród słuchaczy.

Na podstawie uzyskanych wyników poszczególne kursy można ocenić w sposób następujący:

1. III Kurs Ogólnowojskowy - grupy szkoleniowe reprezentują wyrównany poziom. Słabsze wyniki uzyskuje druga grupa płk. ZAPĄŁY. III Kurs Zaoczny osiąga dużo słabsze wyniki od Kursu Stacjonarnego z tym, że pierwsza grupa jest słabsza od drugiej.
2. II Kurs Ogólnowojskowy - najlepsze wyniki szkoleniowe uzyskuje 1 i 5 grupa, pozostałe grupy reprezentują wyrównany poziom, których średnia ocen oscyluje w granicach 4,00.
3. I Kurs Ogólnowojskowy - brak grupy szczególnie wyróżniającej się - poziom wyrównany.
4. Grupa rozpoznawcza - ubiega się o miano przodującej. Grupa uzyskuje oceny bardzo dobre i dobre ze wszystkich przedmiotów szkoleniowych.
5. Kursy WRiA:
 - III kurs posiada po raz drugi "miano przodującej grupy szkoleniowej ASG WP";
 - II kurs - grupa bardzo wyrównana osiągająca dobre i bardzo dobre wyniki w szkoleniu;
 - I kurs - na podstawie osiągniętych wyników i stałej obserwacji można stwierdzić, że posiada duże możliwości należytego opanowania wiedzy z pierwszego roku studiów.
6. Kursy Wojsk OPL - na podstawie uzyskanych ocen kolejność poszczególnych kursów w katedrze jest następująca: III kurs, II kurs, I kurs.
 - III kurs - grupa stanowi zwarty, koleżeński i dobrze rozumiejący się kolektyw;
 - II kurs jest zwartym i zgranym kolektywem wyróżniającym się umiejętnością zespołowego działania. Grupa kursu otrzymuje oceny dobre i bardzo dobre;
 - I kurs - grupa wyróżniająca się dużym poczuciem odpowiedzialności i wysokim stanem moralno-politycznym. Poziom wyszkolenia słuchaczy kształtuje się na poziomie dobrym.

7. Kursy Wojsk łączności:

- III kurs - słuchacze kursu w pełni rozumieją stojące przed nimi zadania. W grupie panuje zgodność i koleżeństwo przejawiające się w udzielaniu wzajemnej pomocy. W ramach katedry zajmuje I miejsce;
- II kurs - w katedrze zajmuje drugie miejsce, jest wyrównanym, zgranym i zdyscyplinowanym organizmem akademickim. Słuchaczy grupy cechuje pracowitość i pilność.

8. Kursy Wojsk Inżynieryjnych - wszystkie kursy stanowią zgrane, ambitne i w pełni zaangażowane w naukę kolektywy. III kurs po raz drugi uzyskał miano "przodująca grupa szkoleniowa ASG WP".

II i III kurs reprezentują wyrównany poziom wykształcenia, I kurs osiąga nieco słabsze wyniki na co ma wpływ niższy poziom przygotowania słuchaczy.

Wszystkie kursy ubiegają się o uzyskanie miana "przodującej grupy szkoleniowej ASG WP".

9. Kursy Wojsk Chemicznych:

- III kurs reprezentuje dość wyrównany poziom i dobry kolektyw. Problematykę pierwszego półrocza słuchacze opanowali w stopniu dobrym i bardzo dobrym;
- słuchacze grupy II kursu wykazują duże umiejętności praktycznego wykorzystania wiedzy teoretycznej podczas ćwiczeń grupowych i dowódczo-sztabowych w terenie.

10. Kursy Wojsk OPK i L:

- III kurs OPK - uzyskuje dobre i bardzo dobre wyniki, które upoważniają grupę o ubieganie się o uzyskanie tytułu "Przodującej grupy ASG WP". Grupa stanowi zdyscyplinowany i dobry kolektyw;
- II kurs - słuchacze kursu otrzymują oceny z poszczególnych przedmiotów dobre i bardzo dobre;
- III kursy LO - słuchacze kursu osiągają na ogół dobre i bardzo dobre wyniki. Grupy reprezentują zadowalający poziom;

- II kursy LO - druga grupa osiąga lepsze wyniki w porównaniu do pierwszej grupy. Kurs ogólnie stanowi dobry i zgrany kolektyw, który nie szczędzi wysiłku do osiągnięcia jak najlepszych wyników w szkoleniu;
- II kurs ZWL - uczestniczy we współzawodnictwie grupowym i indywidualnym, przedstawia sobą wyrównany poziom;
- słuchacze I kursów Oddziału Wojsk OPKiL reprezentują niższe wartości pod względem wiadomości ogólnych w stosunku do słuchaczy roku ubiegłego, a wynika to z mniejszej ilości kandydatów na studia, a tym samym ograniczonej selekcji.

Obok osiągnięć jakie niewątpliwie wniósł w proces studiów rozwój przodownictwa i współzawodnictwa należy dostrzegać występujące nieprawidłowości, wyrażające się głównie w pogoni za coraz wyższymi ocenami.

Taki stan rzeczy stwarza dla kierownictwa akademii niejasny obraz faktycznego poziomu opanowanej wiedzy przez słuchaczy, a tym samym realizacji postawionych celów.

Należy jeszcze raz przypomnieć, że przodownictwo i współzawodnictwo powinno w **szczególny** sposób nakładać na kadrę dydaktyczno-wychowawczą obowiązek obiektywnego oceniania zdolności poszczególnych słuchaczy i powinno przyczyniać się do wyczerpania ich wysiłku przy przyswajaniu maksymalnej wiedzy i umiejętności. Tylko surowa, a zarazem sprawiedliwa ocena może przyczynić się do podniesienia poziomu wiedzy słuchaczy.

Na osiągnięcie dobrych i **bardzo** dobrych wyników przez słuchaczy wpływa także praca "Kół Naukowych Słuchaczy". Koła naukowe swoją działalność koncentrują głównie na problematyce doświadczeń z ćwiczeń, nowej techniki bojowej oraz informacji o ciekawych zjawiskach w sztuce wojennej i innych dziedzinach nauki wojennej.

W ramach działalności kół organizuje się spotkania z uczestnikami ćwiczeń **organizowanych** przez Sztab Generalny WP i Dowództwa Rodzajów Wojsk, dyskusję nad treścią artykułów, obejrzenia filmów, wieczory dyskusyjne nad literaturą batalistyczną, sympozja i dyskusje. Członkowie kół publikują artykuły w "Żołnierzu Wolności" i innych periodykach wojskowych.

Przeprowadzone w ramach kół naukowych spotkania, dyskusje i informacje dały słuchaczom wiele cennych wniosków do pisania prac rocznych i prac dyplomowych, a także przyczyniły się do poszerzenia ich horyzontów myślowych, pozwoliły na wyrobienie ich własnego stanowiska na dany problem wychowawczy czy szkoleniowy. Koła naukowe wpływają na rozwój umiejętności wystąpień słuchaczy przed szerokim audytorium.

Wydaje się słuszne, aby w przyszłym roku szkolnym powołać na szczeblu ASG WP organ koordynujący pracę wszystkich kół naukowych, co z jednej strony uuprawniłoby współpracę między tymi kołami, z drugiej zaś organizowanie na wyższym poziomie niż dotychczas wspólnych ciekawych dyskusji i sympozjów.

x x x

Osobnego omówienia wymaga problem słuchaczy zakwalifikowanych na pierwszy rok studiów na podstawie: zajęcia czołowych miejsc w olimpiadzie taktycznej, skierowania na studia w drodze wyróżnienia przez dowódców OW i RW.

Na pierwszy kurs ogólnowojskowy w drodze wyróżnień przyjęto 6 oficerów - jak wynika z dotychczasowych wyników wszyscy należą do wyróżniających się oficerów na kursie. Podobnie słuchacze I kursu WRiA przyjęci w drodze wyróżnienia lub zdali egzamin z oceną dobrą uzyskują dobre wyniki i należą również do wyróżniających się słuchaczy. Na I kursie wojsk OPL do grupy najlepszych należą również słuchacze, którzy osiągnęli dobre i bardzo dobre wyniki podczas egzaminów wstępnych lub ukończyli WKDO WOPL.

Słuchacze I kursu wojsk łączności i wojsk inżynierskich zostali zakwalifikowani na studia wyłącznie na podstawie egzaminów wstępnych. Według oceny szefa katedry TWInż niektórzy słuchacze, którzy uzyskali podczas egzaminu wstępnego oceny dobre i bardzo dobre okazali się przeciętnymi i obecnie nie wykazują szerszych perspektyw na ukończenie akademii z bardzo dobrym, a nawet dobrym wynikiem.

Słuchacze I kursu wojsk chemicznych, którzy na egzaminie wstępnym otrzymali oceny dobre, obecnie przodują w grupie.

x

x

x

Obok niewątpliwych wymienionych tu osiągnięć występują w procesie studiów także określone niedociągnięcia. Na podstawie materiałów i ocen uzyskanych z posiedzeń rad pedagogicznych na poszczególnych kursach do słabiej opanowanych problemów można zaliczyć następujące:

- w dalszym ciągu słuchacze posługują się mało precyzyjną terminologią wojskową i rozwlekają referując problemy taktyczno-operacyjne, meldunki i decyzje;
- nie w pełni potrafią wyłuskiwać i określać węzłowe problemy wynikające z konkretnie zaistniałej sytuacji;
- nie zawsze potrafią w sposób logiczny uzasadnić podjętą decyzję /niejednokrotnie oryginalną/;
- budzi zastrzeżenia brak umiejętności przez słuchaczy organizacji współdziałania z powietrzno-lądowymi zespołami uderzeniowymi i innymi elementami ugrupowania bojowego, w tym głównie koordynacja rakietowych i lotniczych uderzeń.

Wymienione tu zostały tylko niektóre /podstawowe/ problemy, na które należy zwrócić szczególną uwagę.

Na wszystkich kursach przyczyna słabiej opanowanych zagadnień wypływa w głównej mierze z niesystematycznego i gruntownego przygotowania się do zajęć oraz słabe "oczytanie" słuchaczy. Problemowa forma nauczania, złożoność zagadnień wymagają dogłębnego studiowania literatury, konspektowania materiału z poszczególnych przedmiotów /problemów/. Ponieważ na taktykę rodzajów wojsk przeznaczona jest ograniczona ilość godzin, studiowanie z tych przedmiotów /i nie tylko/ wymaga większej samodzielności w studiowaniu. Problemem tym muszą w drugim półroczu bardziej zająć się wszyscy nauczyciele akademicki.

Mimo niewątpliwie występujących braków w procesie dydaktyczno-wychowawczym, program studiów w pierwszym półroczu został zrealizowany na poziomie dobrym. Frekwencja na zajęciach poszczególnych kursów zawierała się w granicach 93,7-97,4%.

Stan dyscypliny studiów w poszczególnych katedrach kształtował się różnie. W Katedrze SO na początku roku szkolnego grupa słuchaczy III kursu ogólnowojskowego naruszyła przepisy o korzystaniu z dokumentów niejawnych. W miesiącu marcu słuchacz III kursu ogólnowojskowego por. Julian RUSINEK dokonał kradzieży tajnego dokumentu koledze. Za powyższy czyn został wydalony z ASG WP. Nie będę szerzej naświetlał tego problemu, był on omawiany na posiedzeniu Rady Naukowej przez Komendanta ASG WP.

Zdaniem Komendy Akademii szefowie katedr, dowódcy kursów za mało uwagi zwracają na rolę dyscypliny w procesie studiów. Systematyczne spóźniania się słuchaczy z urlopów. Nie wszyscy dowódcy kursów spełniają właściwie swoją rolę przełożonego i wychowawcy słuchaczy. Na ten problem należy zwrócić szczególną uwagę w II półroczu studiów, tym bardziej, że wchodzimy w okres intensywnego szkolenia w terenie.

x

x

x

W procesie dydaktycznym bardzo ważne zadanie odgrywa rola nauczyciela akademickiego w stymulowaniu studiów słuchaczy. Problem indywidualizacji nauczania coraz bardziej staje się docenianym czynnikiem o całokształcie studiów w ASG WP. Programy szkolenia w obecnym ustawieniu sprzyjają, a zarazem zmuszają szkolonych do intensywnej pracy samokształceniowej. Trzeba stwierdzić, że kierownicy grup realizując zasadę indywidualizacji nauczania stosowali odpowiednio ukierunkowaną pracę polegającą na:

- wyznaczaniu słuchaczy na odpowiednie stanowiska w ćwiczeniach dowódczo-sztabowych i szkoleniowych;
- stosownie do zdolności słuchaczy przydzielanie /sugerowanie/ prac kursowych i dyplomowych;
- udzielanie dodatkowych konsultacji pojedyńczym słuchaczom na tematy, które przez nich zostały słabo opanowane;
- wprowadzanie w czasie zajęć dodatkowych problemów /odmiennych od wyjściowych/ wymagających od słuchaczy pogłębionych analiz, inwencji i pomysłowości;

- stawianie zadań z zakresu studiowania dodatkowej literatury o ustalonej tematyce itd.

Omawiając ten problem można stwierdzić, że celem indywidualizacji nauczania było dążenie do stworzenia warunków dla jak najlepszego opanowania przez słuchaczy treści programowych w drodze uzupełniania wiedzy i rozszerzenia zainteresowań. Uzyskiwane wyniki uzależnione były między innymi od uzdolnień słuchacza, stopnia jego przygotowania do studiów, zainteresowań oraz należytej pracy kierowników grup w ustawianiu słuchaczy w całości ich pracy.¹

W minionym półroczu dużo uwagi poświęcono sprawie dokładnego, wszechstronnego poznawania słuchaczy oraz zwiększenia samodzielności studiów. Kierownicy kursów i grup dobrze zrozumieli to, że są odpowiedzialni za indywidualne losy każdego powierzonego ich opiece oficera-słuchacza. Nie ma takiego kierownika grupy, który by stwierdził inaczej, że tylko dokładne poznanie słuchacza pozwoli im na należyte sterowanie jego studiami.

Modernizacja koncepcji studiów przyczyniła się do zwiększenia samodzielności słuchaczy w procesie dydaktycznym. Znajdowało to wyraz w możliwości znacznie bardziej elastycznego realizowania programów, jak i zwiększenia czasu dyspozycyjnego słuchaczy.

Wezyssetko to sprzyjało realizacji bardziej samodzielnego /oczywiście pod kierunkiem wykładowcy/ zdobywania wiedzy i umiejętności kształtowania swych postaw i osobowości, jak również samodzielnego organizowania swych studiów, właściwego gospodarowania czasem, dojrzałego stosunku do swych zadań i obowiązków.

Mimo niewątpliwych osiągnięć daje się jeszcze zauważyć, że część słuchaczy nie w pełni wykorzystuje możliwości samodzielnego studiowania i wyniesienia z murów naszej uczelni głębokiej i rzetelnej wiedzy.

Dowodem tego może być nie w pełni wykorzystywanie przez słuchaczy czasu wolnego, chęć dodatkowego wyjazdu do domu.

W zakresie tym dużo do zrobienia mają szczególnie kierownicy grup, którzy poprzez należyłą kontrolę, stawianie

zadań mogą przyczynić się do jeszcze lepszego i racjonalnego wykorzystania godzin i dni wolnych, a tym samym lepszego opanowania nakazanej wiedzy.

Należyte realizowanie programów szkolenia i osiągnięcie założonych celów szkoleniowych wymaga należytego przygotowania do tego zadania kadry dydaktyczno-wychowawczej. W większość katedr do problemu tego /pracy metodycznej/ podeszło należyście.

Doskonalenie kadry realizowano w ramach kursów instruktorsko-metodycznych: ogólnoakademickiego i katedralnych, szkolenia katedralnego, instruktaży, hospitacji zajęć, omówienia i dyskusji w zespołach i w ramach katedr, omówienia i udziału w ćwiczeniach i inspekcjach oficerów katedr, kursach pedagogizacji, seminariach doktoranckich oraz w ramach szkolenia zapasowego sztabu armii.

Dużo uwagi poświęcano nauczaniu problemowemu oraz omawianiu przez szefów katedr wyników kontroli zajęć.

Szczególnie efektywną formą doskonalenia kadry są kontakty z dowództwami okręgów wojskowych i szefostwami wojsk, a następnie dzielenie się wnioskami z tych przedsięwzięć z kadrą katedr.

Doskonalenie kadry odbywało się również poprzez zapoznanie kadry z bazą szkoleniową w CDO i WSO podczas pobytu nauczycieli akademickich z gościnnymi wykładami lub innych okazji, a następnie dzielenie się swoimi uwagami z całymi stanami katedr.

Należy również wspomnieć o bardzo ważnej formie doskonalenia kadry jaką jest samokształcenie. Ta forma umożliwia studiowanie i zapoznawanie się na bieżąco z materiałami obowiązującymi, zalecanymi i innymi mówiącymi o przedmiocie będącym w centrum zainteresowania, a także sztuki wojennej, taktyki ogólnej i taktyki rodzajów wojsk.

Wyżej wymienione formy przyczyniają się do rozwijania umiejętności jakich wymaga się od pracownika dydaktyczno-naukowego. Dlatego też formy te winny być stosowane we wszystkich katedrach, ponieważ pozwalają na kompleksowe doskonalenie kadr poszczególnych katedr. Sumienne podejście wszystkich oficerów do realizacji wymienionych przedsięwzięć zapewnia kate-

drom właściwe ich funkcjonowanie jako komórek dydaktyczno-naukowych.

Zadania dydaktyczno-wychowawcze na drugie półrocze roku akademickiego 1976/77.

Przeprowadzona analiza procesu szkolenia w pierwszym półroczu wskazuje na potrzebę zwrócenia większego wysiłku przede wszystkim na:

- przestrzeganie przez słuchaczy terminologii wojskowej i precyzyjności formułowania myśli;
- doskonalenie metodycznej budowy wystąpień słuchaczy, przyjmując strukturę: tezy, rozwinięcie problemów i wnioski;
- doskonalenie umiejętności słuchaczy w swobodnym wypowiadaniu swoich myśli bez korzystania z notatek i kurczowego trzymania się treści skryptów i innych materiałów;
- terminowe przygotowanie i opracowanie prac rocznych i dyplomowych;
- jak najlepsze opanowanie nie dopracowanych zagadnień w pierwszym półroczu.

Ponadto w drugim półroczu przed akademią stoją następujące zasadnicze przedsięwzięcia szkoleniowe:

- przygotowanie i przeprowadzenie trzech ćwiczeń w terenie z wykorzystaniem pociągu /I,II,III kursy, PSOS/;
- przygotowanie i przeprowadzenie ćwiczenia szkieletowego /I,II,III kurs i PSOS/;
- przeprowadzenie ćwiczenia na wozach dowodzenia /I KWLąd/;
- przygotowanie i przeprowadzenie rekonesansu wybrzeża /PSOS/;
- organizacja i przeprowadzenie obrony wybrzeża morskiego /obóz letni II KWLąd/;
- udział w ćwiczeniach na mapach w WSOSK/ /I kurs TT/;
- odbycie podróży polowo-historycznych z kursami nie biorącymi udziału w ćwiczeniach pociągowych /obozie letnim/;
- przeprowadzenie ćwiczeń specjalistycznych na kursach wojsk OPK i LO i kursach specjalistycznych;
- zorganizowanie i zabezpieczenie pokazów nowoczesnego sprzętu wojskowego, urządzeń tyłowych i innych;
- rozdanie tematów prac dyplomowych słuchaczom II kursów;

- przygotowanie, zabezpieczenie i przeprowadzenie egzaminów rocznych i egzaminów dyplomowych;
- przygotowanie i zabezpieczenie promocji oraz wyjazdu słuchaczy na: urlop, praktyki liniowe, praktyki kwatermistrzowskie, szkolenia specjalistyczne.

Wyżej wymienione przedsięwzięcia wymagają zaangażowania tak kadry naukowo-dydaktycznej, jak i zabezpieczającej. Końcowy wynik naszych wysiłków bieżącego roku szkolnego zależeć będzie od zaangażowania, zdyscyplinowania, wysokiego poziomu organizacyjnego tak pod względem merytorycznym i metodycznym jak i pełnego zabezpieczenia.

Należy właściwie przygotować potrzebne materiały do realizacji tych przedsięwzięć, należyście przygotować i przeprowadzić instruktaże do każdego ćwiczenia, pokazu czy innego przedsięwzięcia, a następnie dołożyć starań, aby zrealizować je na jak najwyższym poziomie. Realizacja tych przedsięwzięć wymaga włączenia się wszystkich komórek organizacyjnych oraz POP. Komitet partyjny uczelni na odprawach sekretarzy POP zadania takie przed poszczególnymi organizacjami stawia i czuwa, aby te zadania były wykonane jak najlepiej.

Do zadań realizowanych w drugim półroczu należy zaliczyć również:

- przeprowadzenie i zakończenie kursu przygotowawczego oraz naboru kandydatów do ASG WP i akademii za granicą;
- ostateczne opracowanie nowych planów tematycznych /uwzględnienie w nich uwag i postulatów z posiedzenia Zespołu Ministra Obrony Narodowej z dnia 19.01.1977 r. i komendy akademii/;
- organizacja i kontrola praktyk liniowych i kwatermistrzowskich I i II kursów;
- organizacja i przeprowadzenie kursów instruktorsko-metodycznych /ogólnoakademickiego w lipcu i katedralnych we wrześniu/.

Nie wymieniłem wszystkich zadań, jedynie główne. Liczymy, że jak zawsze org. part. pomoże w ich realizacji.

Kurs przygotowawczy do ASG WP zorganizowany został w Skierniewicach. Stosunkowo niedaleka odległość pozwoliła akademii na dobre organizacyjne obciążenie i zabezpieczenie go. Nabór kandydatów poprzez egzamin konkursowy powinien zapewnić, aby na studia mogli dostać się najlepsi. Szefowie poszczególnych katedr winni egzekwować taką wiedzę od kandydata, która pozwoliłaby na poszerzanie wiadomości, a nie przerabianie tej wiedzy w czasie studiów.

Komenda akademii, komitet partyjny PZPR ASG WP jest przekonany, że dotychczasowe zabiegi czynione na szczeblu uczelni oraz w poszczególnych komórkach organizacyjnych umożliwią usunięcie stwierdzonych braków i niedociągnięć jakie wystąpiły przy realizacji programu studiów pierwszego półroczu.

Szefowie katedr /zakładów/ przy realizacji programu nauczania w drugim półroczu dołożą wszelkich starań, aby nie dopuścić do wystąpienia omawianych już błędów i poprzez postawienie na wysokim poziomie merytorycznym, dydaktycznym i organizacyjnym wykonać wszystkie przedsięwzięcia szkoleniowe jak najlepiej. Potwierdzeniem należytego wykonania postawionych przed nimi zadań będą oceny za przedsięwzięcia realizowane w drugim półroczu, egzaminach końcowych i egzaminach dyplomowych. Oceny te potwierdzają i dadzą satysfakcję tak kadrze naukowo-dydaktycznej, jak i kierownictwu akademii, że wysiłek szkoleniowo-wychowawczy nie został zmarnowany, a przyczynił się do osiągnięcia celu jaki został postawiony przed komórkami organizacyjnymi na rok akademicki 1976/77.

Zakończenie roku akademickiego planowane jest na dzień 8 lipca 1977 roku. Pomyślne jego zakończenie i pełne wzorowe przygotowanie się do nowego roku szkolnego to nasz partyjny i służbowy obowiązek, to część wkładu do realizacji uchwał VII Zjazdu PZPR, kolejnych Plenów KC PZPR i uczczenia obchodów XXX-lecia działalności naszej uczelni - Akademii Sztabu Generalnego WP.

4. WYSTĄPIENIE ZASTĘPCY KOMENDANTA ASG WP DO SPRAW POLITYCZ-
NYCH NA NARADZIE PRZODOWNIKÓW W DNIU 12.05.1977 r.

Serdecznie witam przybyłych na dzisiejszą naradę wzorowych żołnierzy naszej uczelni.

Spotkania z ludźmi dobrej roboty stały się u nas pożyteczną tradycją i przynosiły zawsze konkretne korzyści. Podobnie po dzisiejszej naradzie dużo sobie obiecujemy. Oczekujemy, że w trakcie wystąpień w dyskusji, poprzez wymianę doświadczeń towarzysze podzielą się swoim dorobkiem pracy nad rozwojem ruchu przodownictwa i współzawodnictwa, wskażą na te momenty, które warto spopularyzować, a także zwrócę uwagę na to, co jeszcze w tej dziedzinie działalności hamuje dalszy postęp.

Rok 1976 charakteryzował się w akademii dalszą aktywizacją całego stanu osobowego w realizacji postawionych przed uczelnią zadań i przebiegał w atmosferze zintensyfikowanej pracy ideowo-politycznej, dydaktyczno-wychowawczej, naukowo-badawczej, organizacyjnej i socjalno-bytowej. Wszystkie działania w tym zakresie zdeterminowane były treścią uchwał VII Zjazdu PZPR.

Jednym z kierunków pracy ideowo-wychowawczej prowadzonej przez Komendę, Organ Partyjno-Polityczny, szefów jednostek organizacyjnych, dowódców, organizacje partyjne i młodzieżowe było pogłębianie aktywizującego wpływu ruchu przodownictwa i współzawodnictwa na jakość wykonywanych obowiązków.

Zobowiązała nas do tego uchwała VII Zjazdu PZPR, stwierdzeniem: "Upowszechniać trzeba poczucie odpowiedzialności za wykonywane zadania, umacniać ambicje zawodowe, rozwijać ruch dobrej roboty. Należy tworzyć klimat społecznego uznania dla ludzi i zespołów pracowniczych wyróżniających się wzorową postawą i dobrymi wynikami w pracy. Jednocześnie tworzyć należy klimat powszechnego potępienia wobec złej pracy, wobec postawy aspołecznej, wobec lekceważenia podstawowych obowiązków pracowniczych, wobec pasożytnictwa".

Zagadnienia te zostały rozwinięte w referacie Biura Politycznego wygłoszonym na III Plenum KC PZPR przez tow. Edwarda Gierka. Przytoczę niektóre tylko zdania w tej kwestii:

"Lepsze zaspokojenie potrzeb społecznych, materialnych i duchowych zależy od postawy wszystkich pracujących, od jakości ich pracy, od powszechnej dbałości o prawidłową realizację zadań, od rzetelnego wypełniania obowiązków wobec państwa... Musimy stale pobudzać w całym społeczeństwie ruch równania w górę i stawiania sobie coraz wyższych wymagań... Patriotyzm to dbałość o interesy państwa i sumienne wypełnianie obowiązków wobec niego. To równocześnie codzienna praca i jej efekty, które powinny stać się podstawowym źródłem i głównym kryterium oceny postawy każdego obywatela. Powinniśmy... rozbudzać ambicje uzyskiwania wyższych kwalifikacji i lepszych efektów pracy, ambicje współzawodnictwa i przodownictwa... Trzeba umacniać poczucie godności zawodowej, wyrażające się w dążeniu do wysokiej sprawności i mistrzostwa w obranym zawodzie".

Dlatego też problemy związane z działalnością na rzecz rozwoju ruchu przodownictwa i współzawodnictwa omawiane były na posiedzeniach Rady Naukowej i Zespołu Komendanta, na odprawach służbowych i zebraniach partyjnych, na naradach i posiedzeniach komitetu partyjnego uczelni.

Zwracaliśmy szczególną uwagę na dwie sprawy:

- obowiązek kompleksowej oceny ubiegających się o tytuł wzorowego czy miana przodującego zgodnie z wymogami zawartymi w akademickim regulaminie przodownictwa i współzawodnictwa;
- zdecydowane przeciwdziałanie pogońi za wysokimi wskaźnikami ilościowymi i skoncentrowanie się na działalności zapewniającej jakościowy wzrost ruchu przodownictwa i współzawodnictwa i jego rzeczywiste oddziaływanie na notowane efekty dydaktyczno-wychowawcze, naukowo-badawcze, dyscyplinę i porządek wojskowy.

W ten sposób skonkretyzowaliśmy również wymogi w zakresie ruchu przodownictwa i współzawodnictwa przed słuchaczami I kursów. Zapoznaliśmy młodych słuchaczy z celami i zadaniami tego ruchu w akademii oraz określonymi w regulaminie przodownictwa i współzawodnictwa kryteriami, których łączne spełnienie daje podstawę do nadania tytułu czy miana wzorowego lub przodującego. Akcentowaliśmy szczególnie mocno, że na to zaszczytne

wyróżnienie każdy musi zapracować uczciwym, rzetelnym wywiązywaniem się z obowiązków, nauką i służbą ponad przeciętność, wzorową postawą żołnierską i obywatelską.

Wszystkie poczynania Komendy, Organu Partyjno-Politycznego Akademii, organizacji partyjnych i młodzieżowych oraz przełożonych wszystkich szczebli miały na celu realizowanie dwóch głównych zadań wynikających z "Regulaminu przodownictwa i współzawodnictwa dla żołnierzy ASG WP".

1. Rozbudzanie, ujawnianie i trafne ukierunkowanie uzdolnień i ambicji w działalności zarówno indywidualnej, jak i zespołowej, wyzwalanie inicjatyw twórczych oraz rozwijanie poczucia odpowiedzialności na działalność osobistą i zespołową.

2. Przygotowanie słuchaczy do organizowania tego ruchu i kierowania nim w jednostkach wojskowych, do których zostaną skierowani po ukończeniu studiów, przez co ASG WP będzie się przyczyniała do realizacji szlachetnej idei ruchu przodownictwa i współzawodnictwa w praktyce Sił Zbrojnych PRL.

Analiza uzyskanych rezultatów pozwala stwierdzić, że zadania te są realizowane pomyślnie. Taka ocena została zawarta również w dokumencie Głównego Zarządu Politycznego WP przedstawionym Radzie Wojskowej MON.

Najważniejszym rezultatem naszej wspólnej działalności nad rozwojem ruchu przodownictwa i współzawodnictwa jest fakt należytego zrozumienia i stosunku oficerów kadry i słuchaczy do tej socjalistycznej formy mobilizowania i angażowania w realizację stojących przed uczelnią zadań.

Ruch przodownictwa i współzawodnictwa, ruch dobrej żołnierskiej roboty, ruch równania do najlepszych stał się u nas zjawiskiem naturalnym, w pełni zrozumiałym, każdemu z nas potrzebnym. Rozwinął się na trwałych podstawach ideowego zaangażowania, w poczuciu współodpowiedzialności za realizację stawianych akademii zadań, w przeświadczeniu, że stać nas na więcej, że możemy i musimy pracować lepiej.

Ruch ten objął wszystkie dziedziny naszego akademickiego życia i wszędzie pozostawił dostrzegalne ślady.

Notujemy wyższe wskaźniki w realizowanym programie studiów, w pracy wychowawczej, w działalności naukowo-badawczej,

gospodarczej i socjalnej. Szczególnie wysoko oceniamy społeczne zaangażowanie, masowe podejmowanie i pełną realizację czynów i zobowiązań.

W wyniku aktywnego zaangażowania społecznego piękniejszy i bardziej estetycznie zagospodarowany stał się cały obiekt naczey uczelni.

Powstały więc nowe wartości, wyrósł zastęp przodowników i przodujących zespołów stanowiących wzór do naśladowania dla tych, którzy z różnych względów tego pułapu osiągnąć nie zdołali.

W naszych dążeniach do maksymalnego aktywizowania stanu osobowego uczelni i osiągania wyższych jakościowo efektów poszukiwaliśmy nowych form szlachetnej rywalizacji indywidualnej i zespołowej. Celowi temu służyły m.in. ogłoszone przez Komendanta konkursy. Uczestnicy konkursów rywalizowali nad wdrażaniem nowych metod nauczania, nad osiąganiem lepszych rezultatów w całokształcie działalności dydaktyczno-wychowawczej, naukowo-badawczej i organizacyjnej.

Konkursy zmobilizowały do wydajniejszej jakościowo pracy nad opracowywaniem podręczników, skryptów, prac dyplomowych, rozpraw doktorskich i habilitacyjnych. Plonem konkursów stała się zwiększona aktywność publicystyczna. Zanotowaliśmy znaczny wzrost inicjatyw i usprawnień w dziedzinie rozwoju i modernizacji bazy szkoleniowej. Wzrosła ilość pomysłów racjonalizatorskich.

Przykłady te przekonują dobitnie o sile, jaka tkwi w szlachetnej rywalizacji na każdym odcinku. Chodzi jednak o to, by dostrzegać różne formy przodownictwa, odpowiednio do nich zachęcać, właściwie i operatywnie oceniać oraz odpowiednio honorować wyniki.

Cieszymy się z wszystkich sukcesów osiągniętych na odcinku przodownictwa i współzawodnictwa. Staramy się - w miarę istniejących możliwości - uhonorować naszych przodowników i przodujące zespoły, spopularyzować ich osiągnięcia. W ubiegłym roku czterem oficerom wręczone zostały przydziały na nowe mieszkania, które otrzymali poza kolejnością. Ponadto 10 przodowników przebywało na wczasach przyznanych w nagrodę przez Komendanta akademii.

W celu spopularyzowania indywidualnych osiągnięć słuchaczy zorganizowana została wystawa ich dokumentów roboczych /map, szkiców itp./ z wypracowanymi oryginalnymi decyzjami i nowatorskimi rozwiązaniami.

Popularyzacją idei przodownictwa i współzawodnictwa zajmował się Akademicki Biuletyn Słuchaczy, który w dziale "Nauka-szkolenie-przodownictwo" zamieszczał artykuły o aktualnych zadaniach w pracy nad rozwojem przodownictwa i współzawodnictwa, a także wypowiedzi przodowników na ten temat. Redakcja "Biuletynu" gorąco zachęca towarzyszy do dalszej współpracy i oczekuje na Wasze korespondencje na ten temat.

Wszystkie pozytywne zjawiska w rozwoju ruchu przodownictwa i współzawodnictwa nie przesłaniają nam dostrzeganych w tym zakresie braków i niewykorzystanych rezerw. Ujawniamy je, analizujemy ich przyczyny i czynimy wysiłki nad ich eliminowaniem.

Mimo szeroko prowadzonej pracy nad właściwym interpretowaniem idei ruchu przodownictwa i współzawodnictwa nie wszędzie i nie wszyscy do końca zrozumieli, że przodownictwo i współzawodnictwo to zdrowa, szlachetna rywalizacja, nieodłączna część procesu wychowania i szkolenia, której efektami są trwałe wartości wyrażające się w wynikach szkoleniowych, postawie żołnierskiej i obywatelskiej, dyscyplinie.

Stąd dające o sobie znać tendencje do wypaczenia idei ruchu przodownictwa i współzawodnictwa wyrażająca się pogonią za nie zapracowaną oceną, dążność do uzyskania tytułu za wszelką cenę.

Tego rodzaju postawa szkodzi ruchowi przodownictwa i współzawodnictwa i musi być z całą stanowczością napiętnowana jako nieetyczna i niemoralna. Należy jednak stwierdzić, że wspólne wysiłki nad wyeliminowaniem takich postaw dają już rezultaty.

Inną słabością w pracy nad rozwojem ruchu przodownictwa i współzawodnictwa jest pewnego rodzaju kampanijność, przypominanie sobie o nim w związku z określoną rocznicą, ważniejszym wydarzeniem czy zbliżającym się podsumowaniem wyników. Nie czynimy tego systematycznie na co dzień, nie dokonujemy okresowych ocen, nie przypominamy aktualnie o miejscu i roli ruchu

przodownictwa i współzawodnictwa w naszej partyjno-politycznej i dydaktyczno-wychowawczej działalności.

W pracy nad rozwojem przodownictwa i współzawodnictwa niejednokrotnie zapominamy, że do zdobycia tytułu wzorowego czy miana przodującego nie wystarczą bardzo dobre wyniki w nauce czy działalności dydaktycznej. Trzeba tu spełnić cały szereg warunków określonych w akademickim regulaminie przodownictwa. Właśnie o tych sprawach trzeba przypominać przy każdej okazji, wykorzystywać postanowienia regulaminu do aktywizowania wszystkich dziedzin naszej działalności. A przy wnioskowaniu o nadanie tytułu czy miana uwzględniać faktycznie uzyskane wysokie jakościowo wyniki we wszystkich sferach służbowego, partyjnego i społecznego działania.

Niedostateczna jest również nasza działalność nad popularyzacją wypracowanych przez przodujące zespoły i przodowników indywidualnych metod i form pracy, które dają tak wysokie wyniki w dziedzinie przodownictwa i współzawodnictwa. Nie robimy tego w grupach szkoleniowych, katedrach, wydziałach, pododdziałach czy między tymi zespołami. Po prostu zadowolamy się zdobytymi tytułami i mianami nie mówiąc innym, za co zostały one uzyskane i jakimi drogami doszliśmy do nich. Tym samym ograniczamy możliwość wykorzystania naszych pozytywnych doświadczeń przez innych, którym moglibyśmy bardzo dużo pomóc. Stąd zadanie dla przełożonych, organizacji partyjnych i samych przodowników.

Wydaje nam się, że w pracy nad rozwojem przodownictwa niedostateczny jest jeszcze udział samych przodowników. Może paść pytanie: Skąd ten zarzut? Przecież osiągamy bardzo dobre wyniki w szkoleniu, dyscyplinie, dajemy dobry przykład. W zasadniczej większości wypadków to prawda. Rola przodownika nie polega jednak jedynie na indywidualnych osiągnięciach. Obok tych niewątpliwie ważnych aspektów chodzi również o silne i skuteczne oddziaływanie na kolegów, na całe kolektyny w celu wyzwalania twórczej inicjatywy, pobudzania ambicji, aktywności służbowej i społecznej.

Uważamy, że przodownik powinien być bezkompromisowy w walce ze złem, z przejawami niewłaściwego zachowania kolegów.

Winien zabierać głos, ustosunkowywać się do tych wszystkich, którzy podrywają dobre imię naszej uczelni, nie wykonują należycie swoich żołnierskich obowiązków.

Praca nad rozwojem ruchu przodownictwa i współzawodnictwa wśród żołnierzy pododdziałów zabezpieczenia nie zadowala nas pod względem jakościowym. Nie zawsze jeszcze "Wzorowi żołnierze" znajdują się w czołówce, szczególnie na odcinku dyscypliny. Omawialiśmy ten problem z dowódcami, komitetem POP i organizacją młodzieżową. Jesteśmy przekonani, że realizacja wyciągniętych wniosków w zasadniczy sposób zmieni tam sytuację. Do bardzo ważnych należy praca z przodownikami. Uzyskanie tytułu nie może być jedynie powodem do zadowolenia. Jest to również zobowiązanie do jeszcze wydajniejszego działania. Dlatego też przodownika należy kierować na najtrudniejsze odcinki pracy, stawiać przed nim nowe, dodatkowe zadanie, pomagać w rozwijaniu jego uzdolnień, wymagać szczególnie wzorowego wykonywania wszystkich obowiązków.

Oceniamy, że wszechstronna działalność służbowa i partyjna nad rozwojem ruchu przodownictwa i współzawodnictwa osiągnęła zamierzony cel - przyniosła konkretne rezultaty we wszystkich dziedzinach życia uczelni.

W dalszej pracy czynić będziemy starania, by ruchowi przodownictwa i współzawodnictwa nadać w akademii jeszcze wyższą rangę, uwolnić go od wszelkich zahamowań i wypaczeń, wyzwolić tkwiące w nim rezerwy, które pozwolą jeszcze lepiej wykonywać oczekujące nas zadania.

Rok 1977 jest rokiem obchodów 30-lecia ASG WP. W opracowanym programie obchodów eksponowane są treści ideowe oraz przedsięwzięcia naukowe, dydaktyczne, publicystyczne, które służyć będą dalszemu zespoleniu stanu osobowego uczelni z linią polityczną partii w realizacji budownictwa socjalistycznego w Polsce, w umacnianiu roli ASG WP w systemie szkolnictwa wojskowego, pogłębianiu klimatu społecznego zaangażowania kadry i słuchaczy w realizacji linii strategicznej VI i VII Zjazdu PZPR.

30-lecie uczelni obchodzimy pod hasłem "Najwyższa ideaowość i jakość w procesie kształcenia i wychowania". W odezwie Komendy, Komitetu Partyjnego i Rady Naukowej ASG WP zwróciliśmy się do całego stanu osobowego, organizacji partyjnych

i społecznych o twórczy wysiłek w zapewnieniu wyższej jakości i wymiernej efektywności we wszystkich dziedzinach naszego życia. W pierwszym szeregu winni się znaleźć nasi przodownicy i przodujące zespoły, a rozwijany szlachetny ruch przodownictwa i współzawodnictwa powinien wyzwalać nowatorstwo myślenia i działania.

Niech w tej pracy przyświeca nam myśl wypowiedziana przez I Sekretarza KC PZPR tow. Edwarda Gierka na VII Plenum.

"Twórczym wyrazem patriotyzmu jest wierna służba Ojczyźnie, aktywna postawa obywatelska, a przede wszystkim rzetelna i wydajna praca na każdym odcinku gospodarki, nauki i kultury narodowej, troska o wspólne dobro, duma z osiągnięć socjalistycznej Polski i gotowość obrony jej interesów".

5. OCENA CZYNU PARTYJNEGO WYKONANEGO W DNIU 15.05.1977 ROKU

Zgodnie z decyzją Biura Politycznego PZPR, akademickie POP po raz piąty, w dniu 15 maja 1977 roku, wzięły udział w powszechnym czynie partyjnym, który był manifestacją siły i zwartości partii, wyrazem patriotyzmu oraz więzi z klasą robotniczą i społeczeństwem, a ponadto, w warunkach naszej uczelni, czyn partyjny stanowił ważny wkład do poczynañ związanych z obchodami XXX rocznicy powstania Akademii Sztabu Generalnego WP.

W celu należytego przygotowania czynu partyjnego na terenie ASG WP Komitet PZPR Akademii powołał grupę organizacyjną Dnia Czynu Partyjnego w następującym składzie:

1. tow. płk Henryk Sobkiewicz;
1. tow. ppłk Paweł Kolsicki;
3. tow. ppłk Marian Jerenowicz;
4. tow. mjr Albert Rybiński;
5. tow. ppłk Zenon Kliński
6. tow. ppłk Kazimierz Makowski
7. tow. st.sierż. Władysław Jaworski.

Grupa ta opracowała szczegółowy plan pracy dla wszystkich POP podając go do wiadomości sekretarzy. Staraniem grupy, przy wydatnej pomocy pracowników WAK-u, do większości wyznaczonych miejsc pracy dostarczone niezbędny sprzęt i środki transportu. Mimo tak zorganizowanej pracy, w trzech punktach, w wyniku niedoskonałej jeszcze organizacji, praca rozpoczęła się z pewnym opóźnieniem. Niemniej jednak uznać należy, że wysiłek tej grupy był wyjątkowo duży, a działalność wymienionych towarzyszy znacznie wpłynęła na sprawność realizacji zadań wykonywanych przez POP. Warto podkreślenia jest to, że towarzysze z grupy organizacyjnej pracowali w wydłużonym dniu pracy od 7.00 do 15.00.

Akademickie organizacje partyjne, ZZ, żołnierze pododdziałów zabezpieczenia i ZSMP pracowali na 24 różnych obiektach, a do głównych zadań wykonywanych w ramach czynu partyjnego należały:

- produkcja materiałów szkoleniowych;
- prace przy budowie SSD dla OPK i WL;
- prace na rzecz Centrum Zdrowia Dziecka;
- prace inwestycyjne i porządkowe w ogrodnictwie ASG WP;
- naprawa i konserwacja urządzeń, obiektów w parku samochodowym;
- prace przy budowie strzelnicy szkolnej ASG WP;
- układanie chodnika oraz prace konserwacyjno-porządkowe rejonów ASG WP i ośrodka wypoczynkowego w Zegrzu.

Wykonanie tych zadań przyczyniło się do: poprawy wyglądu estetycznego rejonów wewnętrznych ASG WP; przyspieszenia oddania do użytku niektórych obiektów szkoleniowych; szybszej realizacji planów wydawniczych i napisania prac dyplomowych. Dlatego ocenia się, że są to trwałe i nadzwyczaj użyteczne osiągnięcia czynu partyjnego.

W zorganizowanych pracach społecznych w ramach czynu partyjnego udział wzięło:

- żołnierzy, członków i kandydatów partii	- 957
- członków i kandydatów partii prac.cywil.-	55
- bezpartyjnych - żołnierzy	- 203
- członków ZSMP	- 200
- pracowników cywilnych	- 20
- członków ZZ i rodzin wojskowych	- 156

Razem w czynie partyjnym udział wzięło: 1.591

Czas pracy na jednego pracującego wynosił 3 godziny; łącznie przepracowano 4.773 godziny o wartości 57.276 zł, w tym na rzecz gospodarki narodowej na sumę 1.276 zł, a na rzecz wojska na sumę 56.000 zł.

Ponadto do zabezpieczenia prac użyto:

11 samochodów ciężarowych, 2 wywrotki, 2 autokary, 2 traktory z przyczepami, koparkę i 3 furgony. Przejechano 430 km i zużyto 8 motogodzin.

Z określonych przyczyn w czynie partyjnym udziału nie wzięło:

- 100 tow. z powodu ćwiczeń;
- 40 tow. z powodu podróży służbowej;
- 32 tow. z powodu urlopów;

- 26 tow. z powodu choroby;
- 10 tow. z powodu służb.

Razem 208 tow.

Uznaje się, że większość POP w ramach czynu partyjnego wywiązała się należycie z nałożonych zadań, przejawiając dużo własnej inwencji w zakresie organizacji i wykonawstwa.

Do wyróżniających się w tym względzie POP zaliczyć należy:

- POP nr 19 - sekretarz tow. Henryk Kitkowski;
- POP nr 7 - " tow. Roman Welc;
- POP nr 5 - " tow. Henryk Jesieniewski;
- POP nr 10 - " tow. Ludwik Wierciński;
- POP nr 11 - " tow. Zenon Kliński.

Jednocześnie podczas organizacji i realizacji czynu partyjnego ujawnione zostały w niektórych POP ujemne zjawiska wynikające z niezrozumienia lub błędnej interpretacji decyzji Biura Politycznego PZPR, a przejawiające się w tendencjach do wcześniejszego odpracowania - jak to miało miejsce w POP Oddziału Lotniczego lub do przekładania czynu na inny termin - jak było to w POP i grupach partyjnych niektórych III kursów.

Biorąc pod uwagę osiągnięcia, jak i niedostatki w realizacji czynu partyjnego z 15 maja 1977 roku wskazane jest, aby w przyszłości ściśle przestrzegać ustalonego terminu czynu partyjnego przez Biuro Polityczne PZPR, a za jedyne uzasadnione odstępstwo od tego terminu uznawać ćwiczenia i inne zadania służbowe wykonywane w tym dniu; dla zapewnienia wysokiego poziomu organizacji i wykonawstwa prac powoływać grupę organizacyjną z opracowanym przez tę grupę planem prac zapoznawać sekretarzy POP w terenie na tym obiekcie, na którym ma pracować dana POP; sprzęt do miejsc pracy dostarczać centralnie wykorzystując do tego celu pracowników WAK, którzy winni pozostać na obiekcie do końca pracy i sprawować nadzór nad wykonawstwem, a następnie oddać pobrany sprzęt.

Komitet PZPR Akademii Sztabu Generalnego WP całość czynu partyjnego wykonywanego 15 maja 1977 roku ocenia jako akcję

wysocę pożyteczną i mimo pewnych braków, udaną. Wezysiekim, którzy w czynie partyjnym wzięli udział i zgodnie z własnym odczuciem należycie spełnili swój obowiązek wyraża serdeczne podziękowanie.

Jednocześnie zaleca się sekretarzom POP powyższą ocenę podać w całości do wiadomości członków partii na zebraniach w miesiącu czerwcu.

Wydrukowano w 30 egz.

Egz.nr 1-30 B.Gł.OZS

Wyk. płk Bartuszek

Druk. OH, dn. 3.6.77 r.

Nr PF-392/PF-1290/WW

Kor. zespół

BIBLIOTEKI SZKOLENIOW
KADETSKIEGO SZKOLNICTWA
m. gen. broni K. Swieroszewskiej
Nr. 87/9055